Ч. 8. Pocztowa należytość opłacono ryczałtem. Львів, неділя 12. лютого 1928. Рік XXX.

Виходить що тижня в неділю.
Адреса редакції і адміністрації: „Свобода“, Львів, Ринок 10, II. пов.
Телеф. Редакції: 29-41.

СВОБОДА

СЕЛЯНСЬКА ГАЗЕТА
Орґан Українського Національно-Демократичного Обєднання.

ПЕРЕДПЛАТА
виносить в краю: місячно 80 сот., четвертьрічно 2 зол. 20 сот.
В Америці 2 дол. річно.
Зміна адреси 50 сотиків.
Поодиноке число коштує 20 сот.
Телеф. Друкарні: 29-26.

Побідить здоровий хлопський розум.

Виборчі кампанії в Галичині мають свою цікаву історію. Вони були твердою школою політичного життя. Старші селяне добре памятають куріяльні вибори до віденського парляменту і галицького сойму. „Робив“ такі вибори ц. к. намісник (з правила польський маґнат) при помочі жандармерії, війська і цілої зґраї старостинських і дідичівських попихачів. Нераз лилася українська кров. Українське свідоме селянство чудес героїзму доказувало в боротьбі з старостинськими надуживаннями. Окремі картини з цих славетних виборів (в світі називано їх „галицькими розбоями“) закріпили в своїх оповіданях Франко і Мартович. Волосся дубом стає, читаючи про надужиття, яких допускалися ріжні повітові кацики під проводом ц. к. намісника. Ломилися слабші характери, давалися зловити на „виборчу ковбасу“ і обіцянки грушок на вербі несвідомі одиниці. А одночасно в боротьбі гартувався цвіт нашого народу. Виборчі віча і наради були для українського села школою, в якій воно вчилося, як боротися з чужинним заливом. З неї школи вийшли довгі ряди селянських вічевих бесідників, організаторів читалень, „Січей“ і „Соколів“, перших кооператив і т. д.

Отсю додатну сторону передвиборчого руху мусимо мати на увазі й тепер, стоячи на передодні виборів до варшавського сойму й сенату. В порівнанню з передвоєнними часамо богато дечого змінилося у нас. Перше всього ми — українці на західних землях нашої Батьківщини маємо перед собою **величавий здвиг нації в роках 1917-20.** —

От на днях (9. лютого) будемо святкувати десятиліття Берестейського мира, яким молода Українська Держава дала почин до покінчення світової різні, в якому уряд Центральної Ради як передумову замирення з Австро-Угорщиною і Німеччиною поставив віддачу окупованих земель (Волинь, Холмщина, Підляше і Полісся) Україні та зединення українських земель австрійської займанщини в окремий коронний край (з початку висувано справу прилучення цих земель до України!).

Сьогодня, в розгарі виборчої кампанії ні на хвилину не сміємо забувати, що ми — сини великого Українського Народу, який з мечем в руці сказав світови своє тверде слово.

І виборчу кампанію, як і взагалі кожний масовий рух на західно-українських землях, мусимо трактувати як чергове підготування себе до дальших змагань за свої права. Наші браття за Збручем ведуть вперту боротьбу за право повного господаря на рідній землі. Їхня боротьба з кожним днем увінчується щораз більшими успіхами. А ми тут, по цей бік Збруча, пильно прислухуючись пошумови велико-українського моря, сталім наші сили в боротьбі з другим сусідом.

На жаль — в біжучій виборчій кампанії не вдалося довести до обєднання всіх українських політичних партій, до створення одноцілого національного фронту. Хоча Українське Національно-Демократичне Обєднання робило всі можливі заходи в цім напрямі. А з такого одноцілого національного фронту була би велика користь: 1) не витрачувано би енерґії на самопожирання; 2) всі політичні партії у виборчій аґітації мусіли би говорити виключно про способи боротьби зі спільним противником, 3) не пропав би ні один український ман т, що більше — ми могли би захопити кілька мандатів польських; 4) хлібоїдщина провалилася би з кретесом; 5) політичні отаманчики і всякі політичні охлапники не поважилися би підносити голову.

На жаль — посторонні сили, які бояться як огню порозуміння українських політичних партій, поставили на свому: кожна з наших партій йде до виборів самопасом.

Тому й виховуюче значіння виборчої кампанії стає під знаком питання.

Замісць говорити про способи боротьби з національними противниками, наші ріжношерстні соціялістичні партійники разом із хлібоїдськими наймитами на всі застави лають Українське Національно-Демократичне Обєднання. Що більше! Вони, отсі наші доморослі соціялісти поміж собою погаркалися: сваряться між собою дві комуни, три „сельроби“, дві радикальні партії. Кожна з цих партій лізе до виборів зі своєю окремою листою. А за ними суне нещасна партійка „праці“, прибріхуючись раз до радикалів, раз до сельробів. Лучить отсю зґраю одно: ненависть до національного табору (УНДО). Ненависть ця зрозуміла: Українське Національно-Демократичне Обєднання своєю внутрішною здисциплінованістю і силою являється для них єдиною небезпекою, яка стоїть цій зґраї впоперек дороги до мандатів. Тому так уїдають на Обєднання всі ці сельроби, радикали, упіпісти. А з другого боку йде війною проти Обєднання влада. Як доносять нам, в тернопільськім воєвідстві скликається урядово сесії війтів, на яких закликається до боротьби з Обєднанням, поминаючи мовчки другі політичні партії.

Все-ж ми не сумніваємося: українські народні маси дадуть всім ворогам національного табору гідну відповідь.

За великий досвід мають вони за собою, щоби дати себе збаламутити ворогам національної ідеї. Побідить здоровий хлопський розум!

Українці! Українки!

4. і 11. березня (марта) йдемо лавою до виборчої урни. Наші голоси віддамо на єдину лісту українського національного табору, яка є одночасно лістою непольських народів. Число цеї лісти:

18

В 10-і роковини берестейського миру.

Під кінець 1917 року прийшли до влади в Росії большевики. Здавалося, аж тепер наладнаються добросусідські відносини між Росією і Україною, бо большевицький папа — Ленін був першим москалем, який признавав Україні право на незалежність. Та це право визнавав він так довго, як довго був бідним еміґрантом. Коли-ж він несподівано заняв місце царя, одним з перших кроків большевиків під проводом Леніна був похід на Україну, щоби тут завалити владу Центральної Ради.

А в Центральній Раді засідали в подавляючій більшости представники українських соціялістичних партій. Всі вони вірили в добру волю московських соціялістів, в „єдиний революційний фронт“, в соціялістичний рай на землях бувшої Росії, в якому Україна буде повноправним членом. Гірке було розчарування Центральної Ради, коли довідалася, що большевики, отсі „стопроцентові“ соціялісти проголосили її — Центральну Раду — контрреволюційною і буржуазною, а вслід за цим видали їй війну!

І щойно тоді соціялісти з Центральної Ради зрозуміли, як глибоку слушність мали ті нечисленні члени українського революційного парляменту, що від самого початку революції домагалися проголошення незалежности України. А слід підкреслити: за проголошенням незалежности України були селянські маси і в цім напрямі робили натиск на свою Центральну Раду. Селянські маси інстинктовно відчували, що клич незалежности — єдинооправильний. І 22. січня 1918 р. Центральна Рада проголосила Четвертим Універсалом державну незалежність України. Підчас святочного оповіщування Четвертого Універсалу під Київом ревіли вже большевицькі гармати, до столиці України підходили большевицькі ватаги під проводом царського жандармського полковника Муравйова.

Вслід за проголошенням державної незалежности України уряд Центральної Ради вислав свою окрему делеґацію до Берестя Литовського в ціли заключення окремого мира з центральними державами. І 9. лютого цей мир підписано.

В мировому договорі узглянено не тільки справи українських земель бувшої царської займанщини, а й інтереси українців австрійської займанщини. За цей корисний для України мир довелося молодій Українській Державі заплатити хлібом. Та не забуваймо, що за наш хліб центральні держави зобовязалися дати Україні військову поміч в очищенню українських земель з большевицьких банд. На жаль — Україна мала тоді ще замало людей, підготованих до державного будівництва. Якщо таких людей було би більше, так побут німців на Україні був би причинився до закріплення раз на завжди незалежности Української Держави. Тяжкі помилки, яких допустилися в тих часах провідні діячі Центральної Ради, тепер стають у всій своїй наготі.

Берестейський мир має для нас дуже велике значіння. Це перший мир, який заключено в світовій війні. Світ довідався з нього, що Україна, про яку стільки говорено за часів Богдана Хмельницького, не вмерла, а живе і з успіхом протиставиться своїм історичним противникам. Це одно. А друге: завдяки Берестейському мирови Україна звільнилася від большевицького наїзду і дістала змогу розгорнути кипучу діяльність на ріжних царинах державного життя. Завдяки цьому вкладови в наші державницькі змагання в роках 1918—19 держиться Україна після другого большевицького наїзду. Коли большевики перший раз напали на Україну під кінець 1917 р., розстрілювали кожного, що заговорив по українськи. Після другого наїзду на таку безпощадну боротьбу з українством вже не відважилися. Зрозуміли, що небезпечно воювати з огнем.

Чужинці сміються...

До державної виборчої комісії у Варшаві вплинуло 35 виборчих ліст до сойму, 28 до сенату. З цього три лісти уневажнено. Підчас виборів в 1922 р. було зголошених 22 лісти (три уневажнено).

Деякі польські ґазети счинили крик з цієї нагоди, мовляв — в Польщі йде дальше розвал політичного життя. Та їх успокоєно. Їм сказано: коли розпадаються деякі польські партії, то головно крайні ліві. А зріст числа виборчих ліст спричинили українці та жиди. В 1922 р. українці йшли до виборів одною лістою бльоку непольських народів (ч. 16). Ця ліста була теж лістою жидів з Конґресівки, з білоруських та українських земель. Поза цим була ще одна жидівська ліста (галицьких сіоністів ч. 17).

Тепер українці мають аж *вісім* ліст, жиди *пять*. Значить, серед самих поляків політичне розбиття не більше, як було в 1922 р. „Дзеннік познанські“ стверджуючи це, зазначує, що воно корисно для польської державности, коли розвалюються польські ліві партії, а ще більше корисно, що так богато партій наплодилося серед українців, бо лекше пакривати українців роздрібнених ніж зєдинених в двох-трох великих партіях.

З політичного розгардіяшу серед українців вже чужинці зачинають насміхатися. А будуть вони прямо реготатися, коли довідаються, що крім партій і партійок в окремих округах виступає ще хмара ріжних політичних отаманчиків, політичних авантурників і ґешефтярів.

Обовязком кожного українця поширювати „Свободу“!

КАНДИДАТУРИ.

КОМУНІКАТ.

1. Подається до відома виборців, що Українське Національно-Демократичне Обєднання приступило до загального бльоку непольських народів Польщі. Державна листа бльоку непольських народів одержала ч. 18. і те саме число мають всі окружні листи Українського Національно-Демократичного Обєднання.

2. Нижче подається список державної посольської і сенаторської листи, а також усі листи поодиноких округів у їх повному складі.

ДЕРЖАВНА ПОСОЛЬСЬКА ЛИСТА.

На чоловому місці державної посольської листи ч. 18 стоїть голова Українського Національно-Демократичного Обєднання д-р Дмитро Левицький, адвокат у Львові. На місці 5. стоїть Сергій Хруцький, б. посол і б. голова Української Парляментарної Репрезентації, з Антонівки повіт Томашів Любельський. На місці 9: п-ні Мілена Рудницька-Лисяк, учителька сем. у Львові. — На місці 10: Михайло Струтинський, редактор у Львові. — На місці 15: Зеновій Пелепський, редактор у Львові. — На місці 21: д-р Любомир Макарушка, прив. уряд. у Львові. На місці 26: Осип Боднарович, журналіст у Львові. На місці 30: Володимир Кохан, господар зі села Тудорковичі пов. Сокаль. На місці 32: д-р Іван Куровець, лікар у Львові. На місцях: 6, 12, 17, 22, 25 й 31 поставлено кандидатів Українського Центрального Виборчого Комітету Волині, Холмщини, Підляша і Полісся. На інших місцях державної листи поставлено кандидатів інших непольських народів, що ввійшли до спільного виборчого бльоку.

ДЕРЖАВНА СЕНАТОРСЬКА ЛИСТА.

На чоловому місці державної сенаторської листи поставлено представника німців, б. сенатора Ервіна Гасбаха. На місці 2 стоїть: Володимир Децикевич, емер. адм. ур. і член Тимчасового Самоуправного Виділу у Львові. На місці 3: Михайло Галущинський, голова „Просвіти" у Львові. На місці 7: Микола Творидло, дир. Т-ва „Сільський Господар" у Львові. На місці 9: Бронислав Янів, дир. Т-ва Обезпечень „Карпатія" у Львові. На місці 12: д-р Володимир Охримович, адвокат у Львові. На місці 6: поставлено кандидата Центрального Комітету північно-західних земель. На інших місцях державної листи поставлено кандидатів інших непольських народів.

ПОВНИЙ СКЛАД ПООДИНОКИХ ОКРУЖНИХ ЛИСТ Ч. 18. Є СЛІДУЮЧИЙ:

Листи посольських кандидатів:

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 47 (РЯШІВ).

1. о. Лщинський Йосиф, гр.-кат. парох Мякіш Новий, пов. Ярослав, 2. Папара Феліціян Тадей, емер. судля Ярослав. 3. Ґеліцінський Бронислав, канд. нот. Лежайськ, 4. Щебльовський Дмитро, міщанин Ярослав, 5. Підгірський Андрій, купець Ярослав, 6. Слюзар Олександер, господар зі села Сосниця, пов. Ярослав, 7. Воробель Йосиф, міщанин Ярослав.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 48 (ПЕРЕМИШЛЬ).

1. Д-р Загайкевич Володимир, адвокат Перемишль, 2. о. Маринович Йосиф, парох Військо пов. Добромиль, 3. Подубинський Василь, господар Добрівка Руська, пов. Сянік, 4. Д-р Блавацький Василь, адвокат Сянік, 5. Д-р Ільницький Михайло, адвокат Бірча, 6. Макар Осип, господар з села Бушковичи пов. Перемишль, 7. Смішкевич Олександер, власник реальности Медика пов. Перемишль, 8. о. Андрейчик Петро, парох Залуж пов. Сянік, 9. Д-р Жук Остап, адвокат Буківсько пов. Сянік, 10. Мальгівський Іван, господар зі села Ляцьке пов. Добромиль, 11. Гадиняк Дмитро, господар зі села Котів пов. Добромиль, 12. Пелещак Василь, господар зі села Малковичі пов. Перемишль.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 49 (САМБІР).

1. Тершаковець Гринько, господар зі села Якимчиці пов. Рудки, 2. Д-р Біляк Стефан, адвокат Городок Ягайлонський, 3. Байдала Стефан, дир. Нар. Дому Мостиска, 4. о. Бенцін Андрій, парох Старий Самбір, 5. Д-р Пеленський Олександер, адвокат Комарно, 6. Ганудяк Григорій, редактор Львів, 7. Кульчицький Теодор Штокало, господар зі села Кільчиці Шляхоцькі, пов. Самбір, 8. Канціяр Йосиф, господар зі села Угерці Незабит., пов. Гор. Ягайл., 9. Тарнавський Гілярій с Олекси господар зі села Биків пов. Самбір, 10. Коцур Теодор, господар зі села Топільниця Шлях. пов. Самбір, 11. Черник Антін, господар зі села Якимчиці пов. Рудки, 12. Мисаковець Іван с. Івана, міщанин Комарно пов. Рудки.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 50 (ЛЬВІВ-МІСТО).

1. Д-р Бурачинський Тит Евген, лікар у Львові, 2. Олексин Іван, кафлярський робітник у Львові, 3. Хруцький Сергій, б. посол Антонівка, пов. Томашів Любельський, 4. Макарушкова Евгенія у Львові.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 51 (ЛЬВІВ-ПОВІТ).

1. Д-р Левицький Дмитро, адвокат Львів, 2. Лщинський Іван, власн. реальн. Львів, 3. Лянґ Фердинанд, ґімн. учит. Бидгощ, 4. Кохан Володимир, господар зі села Тудорковичі, пов. Сокаль, 5. Целевич Корнило, землемір Угнів, пов. Рава Руська, 6. Бачинський Андрій, прив. урядов. Краківець, пов. Яворів, 7. о. Черкавський Мирослав, парох в Дахнові, пов. Любачів, 8. Макар Петро, господар зі села Туринці, пов. Жовква, 9. Шумський Григорій, дяк Великі Очі, пов. Яворів, 10. Яремко Микола, господар зі села Запалів, пов. Любачів, 11. Грозик Володимир, господар зі села Крехів, пов. Жовква, 12. Дужий Іван, господар зі села Хлівчани, пов. Рава Руська, 13. Кернога Михайло, господар зі села Підберізці, пов. Львів, 14. Мигаль Кость, господар зі села Себечів, пов. Сокаль.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 52 (СТРИЙ).

1. Д-р Куровець Іван, лікар Львів, 2. Луцький Остап, директор Повітового Союза Кооператив Стрий, 3. Великанович Дмитро, управитель школи Конколювка пов. Ряшів, 4. Д-р Блажкевич Іван, адвокат Дрогобич, 5. Максимович Антін, урядник копальні „Ліманова" Борислав, 6. Ткач Михайло, син Данила, господар зі села Креховичі, пов. Долина, 7. Диба Володимир, господар зі села Лани пов. Стрий, 8. Д-р Володимир Горбовий, военний інвалід, канд. адв., Долина, 9. Белей Яць, господар з Войнилова пов. Калуш, 10. о. Притуляк Микола, катихит Сколе, 11. Косило Йосиф, господар зі села Лисовичі пов. Долина, 12. Ґранас Гринь, господар зі села Стриганці пов. Стрий.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 53 (СТАНИСЛАВІВ).

1. Галущинський Михайло, голова „Просвіти" Львів, 2. Паліїв Дмитро, редактор Львів, 3. о. Ганушевський Михайло, парох Угорники, пов. Станиславів, 4. Василишин Іван, учит. Кунисівці, пов. Городенка, 5. Чукур Юра, господар зі села Ковалівка, пов. Печеніжин, 6. Добрянський Василь, прив. уряд. Львів, 7. Плазинський Іван, господар з пов. Надвірна, 8. Шепарович Олена, Львів, 9. Курилюк Ярослав, господар з пов. Снятин, 10. Матіяш Герасим, господар з пов. Городенка, 11. Кваснюк Палагна, рільничка з Отинії, пов. Товмач, 12. Реґей Григорій, господар з Єзуполя, пов. Станиславів, 13. Ерстенюк Дмитро, прив. уряд. Підбірці, пов. Львів, 14. Кіндрацький Михайло, господар з пов. Товмач, 15. Д-р Макарушка Любомир, прив. уряд. Львів, 16. Струтинський Михайло, редактор Львів.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 54. (ТЕРНОПІЛЬ).

1. о. Куницький Леонтій, пралат Львів, 2. Д-р Баран Степан, адвокат Тернопіль, 3. Заваликут Іван, кандидат адвокатури Гусятин пов. Копичинці, 4. Кунько Андрій, господар, з села Чернилів Руський пов. Тернопіль, 5. Яворський Олекса, правник Підгайці, 6. Скасків Гринько, син Юрка, господар з села Божиків, пов. Підгайці, 7. Д-р Гаврилюк Андрій, лікар Збараж, 8. Шипелявий Степан, господар з села Жизномир, пов. Бучач, 9. о. Кузьма Зеновій, катехит Теребовля, 10. Коцюбка Михайло, кандидат нотаріяльний Грималів, 11. Качмарчук Павло, різьбар Тернопіль, 12. Марків Павлина, господиня з села Петриків, пов. Тернопіль, 13. Ткачук Іван, син Віктора, господар з села Красносільці пов. Збараж, 14. Стефанюк Андрій, господар з села Жилинці пов. Борщів, 15. Рудяк Дмитро син Василя, господар з села Новосілка Грималівська, пов. Скалат, 16. Поліщук Петро, господар з села Біла, пов. Чортків, 17. Крушельницький Іван, господар з села Слобідка Струсівська пов. Теребовля, 18. Явний Микола, господар з села Колендяни пов. Чортків.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 55. (ЗОЛОЧІВ).

1. Целевич Володимир, головний секретар УНДО, Львів, 2. Вислоцький Олександер, господар з села Лешнів, пов. Броди, 3. о. д-р Пелліх Володимир, гр.-кат. парох Радехів, 4. Кузик Степан, канд. адв. Рогатин, 5. Д-р Троян Корнило, адвокат Ходорів, 6. Загульський Микола, господар з села Розваж, пов. Золочів, 7. Баран Марія Блянка, Тернопіль, 8. Д-р Комаринський Роман, канд. адв. Жидачів, 9. Штабалюк Іван, господар з села Вибудів, пов. Бережани, 10. Проців Михайло, господар з села Наділичі, пов. Жидачів, 11. Олійник Клим, господар з села Ганунин, пов. Радехів, 12. Чучман Микола, кооператор Топорів, 13. Д-р Рибак Микола, адвокат Глиняни, 14. Мацьків Олекса, господар з села Стільсько Нові, пов. Бібрка, 14. о. Гайовський Онуфрій, гр.-кат. парох Богутин, пов. Зборів, 16. Селезінкова Neoніля, Радехів.

ЛИСТИ СЕНАТОРСЬКИХ КАНДИДАТІВ.

Виборчий округ львівського воєвідства.

1. Д-р Троян Корнило — адвокат Ходорів, 2. Кисіловська Олена — редакторка, Коломия, 3. о. Татомир Юліян — парох, Лука коло Самбора, 4. Д-р Луців Андрій — адвокат, Борщів, 5. Д-р Витвицький Степан — адвокат, Дрогобич, 6. Паарова Іванна, Яворів, 7. Ганудяк Григорій — редактор, Львів, 8. Пахолок Іван — господар з села Лани, пов. Бібрка, 9. Таранько Михайло — нар. учит. Львів, 10. о. Хомань Матвій — парох, Лежайськ, 11. Кос Андрій с. Данила — господар з м. Комарно.

Виборчий округ Станиславівського воєвідства.

1. Тарнавський Мирон — бувший ґенерал української армії, тепер господар Черниця пов. Броди, 2. Черкавський Олекса — канд. адв., Львів, 3. Д-р Марітчак Олександер — адвокат, Львів, 4. Рудницький Іван — канд. адв. Львів, 5. Барановська Стефанія, Станиславів, 6. Іваників Іван - купець, Стрий, 7. Ґалжаровський Юрко — господар з села Войнилів пов. Калуш, 8. о. Проць Йосиф — катехит ґімн., Снятин.

Виборчий округ Тернопільського воєвідства:

1. Д-р Горбачевський Антін, адвокат, Чортків, 2. Кузьмин Микола, господар зі села Озірна, пов. Зборів, 3. Бараник Василь, кандидат адвокатури, Заліщики, 4. Д-р Ваньо Теодор, адвокат, Золочів, 5. о. Гуньовський Олекса, парох, Ланівці, пов. Борщів, 6. Д-р Левицький Володимир, адвокат Зборів, 7. Фаленднш Андрій, будівничий, Тернопіль, 8. Бадлюк Василь, директор Повітового Союза Кооператив, Тлусте, пов. Заліщики, 9. Федик Йосиф, господар з села Богатківці, пов. Підгайці.

3. Повновласниками посольських лист ч. 18 в поодиноких виборчих округах є слідуючі особи: Округ 47: Посацький Лев, канд. нот. в Ряшеві, вул. Любомирських 4. Округ 48: Гамчикевич Роман, емер. ґімн. учит. Перемишль, вул. Середна ч. 3. Округ 49: о. Федевич Ілля, парох в Самборі, площа Церковна. Округ 50: Березовський Амброз, учит. торг. школи у Львові, пл. св. Юра ч. 4. Округ 51: о. Пилипець Петро, парох в Підбірцях, пов. Львів. Округ 52: д-р Калуський Володислав, адвокат в Стрию. Округ 53: д-р Олесницький Юліян, адвокат в Станиславові, вул. Липова ч. 18. Округ 54: д-р Якимчук Іван, адвокат в Тернополі. Округ 55: о. д-р Юрик Степан, парох в Золочеві.

Повновласниками сенаторських лист ч. 18 в поодиноких виборчих округах є: Львівське воєвідство: д-р Охримович Володимир, адвокат у Львові, вул. Куркова ч. 61. Станиславівське воєвідство: д-р Олесницький Юліян, адвокат в Станиславові, вул. Липова ч. 18. Тернопільське воєвідство: д-р Якимчук Іван, адвокат в Тернополі.

ЗА ПРЕЗИДІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО-ДЕМОКРАТИЧНОГО ОБЄДНАННЯ:

Д-р Дмитро Левицький,
голова.

Д-р Любомир Макарушка,
в заст. головного секретаря.

Відігріли москвофільського трупа.

Побачили наші сусіди, що з самими хлібоїдами далеко не заїдуть, тому вирішили відігріти москвофільського трупа. Щоби він не закостенів, віддано свого часу недобиткам москвофільської інтеліґенції „Народний Дім" і „Ставропігію". В цих богатих інституціях москвофільські недобитки сиділи тихесенько на ласкавому хлібі, розтринькуючи національне добро. Та ось прийшли вибори. І пани дали приказ, щоби москвофільські годованці вийшли поза рогачки Львова, орґанізували москвофільську партію, виступили з окремою лістою.

Як наставників поставлено над ними кількох чорносотенців з Волині і інших земель б. Росії. Таким чином повстала окрема „русская" ліста ч. 20. Яка ціль цеї окремої лісти? Ясно, що тільки розбивання українських голосів.

І заметушилося труп'яче гніздо. Його провідники повитягали з поза печей колишніх „істинно русских", що позабуті доживали свого віку, тай взялися за виборчу агітацію. Повиставляли своїх „кандидатів" по округах, стали видавати свою нову ґазетку під привабливом заголовком „Земля і Воля". Для лекшого баламучення людей пишуть в цій ґазетці меншбільш народньою мовою і фонетикою, якої колись боялися як чорт свяченої води.

Про що мова в цім свистку? З дикою ненавистю оплюгавлюють чорносотенці все, що українське. Найбільшу лють виливають на Українське Нац.-Д. Обєднання. На цей й трупа відігріто, щоби він перед своїм доконечним сконом їдю дихнув на національний табор. Така вже роля ренеґатів: колись працювали для Москви, тепер для Варшави.

Раб оправдується..

Як упіпісти хотіли засісти за один стіл зі своїми панами і що з того вийшло?

Прошкробалися „упіпівські" політики з „Ради" і „Праці" і тепер бе їх по пальцях „Наше слово" і „Світло". З того, що ці ґазети пишуть про „упіпістів", довідуємося цікавих річей. А саме: „упіпівці" звернулися були до „Сельробу", мовляв — хочуть з сельробівцями робити виборчий бльок. Сельробівці відповіли, що їм до хріну бльок з упіпістами, що упіпісти є тільки на те, щоби гавкати на УНДО. Тоді упіпівські політики, забуваючи, чий хліб їдять, запропонували свої послуги радикалам. Страшно забажали перепхати когось з поміж себе до сойму. Та й радикали, приглянувшись близче упіпівському товариству, відмовилися від якоїнебудь спілки з ними.

Цього було вже за богато сельробам і другим інтернаціоналам, у яких упіпівці відігравали ролю цуциків, що гавкають на УНДО. І вони стали в своїх ґазетах роздягати упіпівських „стовпів" (Гриць Микитей, Лев Петрушевич, Аркадій Малецький, Секела, Західний), пригадуючи їм їхне минуле.

Чому розсердилися пани упіпістів? А тому, що упіпісти поважилися лазити попід пороги радикалів і гуртка соціял-демократів з „Вперед", яких сельроби і комуністи ненавидять як своїх конкурентів і як „соціял-зрадників" (так називають вони кожного, хто каже, що є соціялістом, а не належить до їхньої партії).

Настрашилися наші „упіпівці" і в своїй ґазетці „Праця" стали оправдуватися перед своїми панами. Рабське це оправдання. Ось уривки з нього:

„Управа УПП (Партія „Праці") звернулася устно і письменно до управи Сель-Роб, звіщаючи, що УПП готова розпочати розмову в справі утворення з Сель-Робом одного виборчого бльоку. Управа Сель-Роба довго надумувалася і нарешті відповіла письменно, що Сель-Роб з УПартією Праці не лиш не зедиається до виборчої акції але навпаки, буде Партію Праці поборювати, бо Партія Праці не хоче приняти під свої опікунчі крила польських селян і робітників".

А ствердивши це, „Праця" беться в груди і заявляє, що упіпісти

„проти Сель-Роба ще ніде і ніколи не виступали... Нехай собі Сель-Роб далі бере під свої опікунчі крила польських хлопів-кольоністів, що осіли і далі осідають на українських землях. Нехай собі Сель-Роб далі опікується польськими робітниками, що відбирають хліб робітникам українським. *Ми ізза того не будемо воювати з Сель-Робом*".

Так скиглить раб перед своїм паном. Заявляє, що не буде з ним воювати (хоча він веде злочинну політику), щоби тільки пан не гнівався і не підставив рабови ноги.

Діставши по пальцях, будуть тепер „упіпівці" обережніші і обмежуться до тої ролі, до якої їх покликано: плюгавлення Обєднання.

Голосуйте на лісту число 18!

Передвиборчий рух.

Округ 48.

СЯНІЧЧИНА

В Сяніччині почалася сильна виборча боротьба. Проти Українського Національно-Демократичного Обєднання йдуть з одного боку сельроб, з другого кацапи. Кацапи порозумілися з урядом і на тій підставі хлібоїди не ставлять вже тут свойого кандидата. Дня 25. січня ц. р. уладили кацапи в Сяноці віче, яке їм наші селяне розбили. Дальше дуже поважним противником є санатори з предсідником повітового виділу радником Августиньским, як кандидатом на посла. Великим натиском на війтів при помочі повітового люстратора п. Коциловського а з другої сторони в дорозі сильної агітації при помочі хмари агітаторів та великих грошевих сум вони стараються опанувати наші села. Ворожій акції сельроба, кацапів, та санаторів протиставить з успіхом свою роботу повітовий комітет Українського Національно-Демократичного Обєднання.

Округ 49.

ГОРОДЕЧЧИНА.

Дня 15. січня п. р. відбулося в *Малковичах* передвиборче віче при участи людий з Малкович, Артищова і Черляп. Отворив віче місцевий парох о. Т. Цар, проводили селяни Степан Чумало і Михайло Фостяк. Політичний реферат виголосив д-р Степан Біляк, адвокат з Городка Яг. Віче рішило перевести акцію за масовою участю в голосованню та за відданням голосів на лісту УНДО.

Дня 22. січня п. р. відбулася в *Заушицях* нарада під проводом о. Г. Ляхевича. Політичне положення, програму УНДО та виборчу ординацію зреферував д-р Степан Біляк, адв. з Городка Яг. Присутні рішили з одушевленням віддати свої голоси на національну лісту УНДО.

ЯНІВЩИНА.

Дня 29. січня п. р. відбулася в *Янові*, к. Львова повітова передвиборча нарада, в якій взяли участь представники майже всіх громад Янівщини. Нараду отворив адв. д-р В. Кіжик з Янова. Проводив п. Михайло Пастушак, міщанин з Янова, секретарював канд. адв. д-р Сев. Туяк. Реферат про політичне положення і програму УНДО виголосив д-р Степан Біляк. Опісля зреферував д-р Сев. Туяк організаційні справи Янівщини і на його внесення вибрано Повітовий Виборчий Комітет з д-ром В. Кіжиком на чолі. Учасники наради рішили однодушно повести в янівськім повіті акцію за національною лістою УНДО.

Дня 31. січня ц. р. відбулось передвиборче віче в *Путятичах*. Реферував про програму УНДО селянин Осип Канцяр з Угерець незаб. Учасники рішили однодушно віддати свої голоси на українську національну лісту ч. 18.

РУДЕЧЧИНА.

Виборчий рух в Рудеччині зростає. Соціяльно-радикальний кандидат Микола Рогуцький і сельробівські агітатори зі своїми платними людьми шниряють по наших селах день і ніч. Та наші селяни не дуже панькаються з ними. Так прим. в Хищевичах численно зібрані виборці скинули з салі „Просвіти" сельробівського агітатора Голіяна і обкидали снігом, так що мусіла його боронити поліція. А в Шоломиничах вичислили селяни соц. рад. кандидатови на посла, богатому селянинови Миколі Рогуцькому всі його гріхи, так що він не чекаючи на підводу, утік зі села.

Великою побідою УНДОбеднання зазначився тут день 24. січня, в якім відбулося в **Рудках** в салі „Народнього Дому" велике передвиборче віче УНДОбеднання. На той день скликали також віче радикали і сельробівці, так що саля „Народнього Дому" не могла всіх зібраних помістити. Це спільне віче відкрив о. Онишкевич, почім вибрано компромісову президію і призначено кожній партії одну годину до реферування своєї програми. Перші промовляли кандидати на послів з листи УНДОбеднання сел. Тершаковець і д-р Біляк. Говорили оба дуже займаючо, ясно, так що сельробівські і радикальні наганячі не мали відваги їм перебивати. Після них промовляв кандидат на посла соціял.-радикальної партії Рогуцький, а потім сельроб Голіян. Тут знайшовся також звідкись і делегат партії УПП зі Львова, якому після довгих спорів також уділено голосу. У відповідь цим промовцям забрав слово о. Онишкевич, який збив всі закиди і демагогічні теорії сельробівських та радикальних агітаторів і виказав, до якої дезорганізації і морального розкладання ведуть голослозні, брехливі їх кличі. Він звернув також увагу на протирелігійну агітацію лівих партій і на шкідливість та деморалізацію, яку ширить їх боротьба з релігією. В дальшій дискусії [illegible] багато селян і оба кандидати УНДОбеднання, які дали також належну відправу партії УПП, тому, як її назвали на тім вічу селяни, „політичному запорткови". Віче закінчив палкою промовою д-р Біляк, після чого всі вічевики з національним гимном на устах в піднесенім настрою опустили салю.

Дня 22. січня відбулося велике передвиборче віче під голим небом в **Хищевичах**. Проводив о. декан Григорій Коропужа. Як делегат Пов. Комітету УНД Обєднання приїхав колишній довголітній парох Хищевич і невтомимий робітник о. Онишкевич. Він зясував політичне положення українського народу під Польщею, програму та тактику УНД Обєднання, і збив всі брехливі закиди роблені на адресу УНД-Обєднання кириниками і розбивачами національного фронту. Дальше забрав голос сел. Іван Савицький, який завізвав присутніх віддати свої голоси тільки на листу УНД Обєднання ч. 18, що й відповідною резолюцією одноголосно ухвалено.

ХИРІВЩИНА.

Дня 11. січня п. р. відбулося передвиборче зібрання в рамени Обєднання в селі *Поляні* к. Хирова. Реферував делегат Повітового Комітету УНДО п. Липецький. Збори закінчилися заявою присутніх, що будуть голосувати на національну лісту УНД. Обєднання.

На день 22. січня ц. р. скликав Окружний Нар. Ком. велике віче в *Хирові*. Віче відкрив короткою промовою голова Окр. Нар. Ком. п. Франц Липецький. Реферат про політичне положення виголосив делегат Центрального Комітету УНДО п. Д. Ерстенюк. Після реферату переважаючою більшістю голосів ухвалено резолюції, якими зібрані висказують повне довіря проводові партії УНДО, взивають весь український нарід під Польщею йти солідарно до виборів під прапором одинокої національної партії УНДО і пятнують всі ліві партії та їх кириників, які ломлять один національний фронт. Після ухвалення резолюції забрав голос агітатор радикальної партії Остап Коберський зі Самбора, який разом з місцевим недоуком Лешишином та кількома дібраними до себе людцями прийшов на віче, щоби його розбити. Ці пани їздять від якогось часу по наших селах і ріжними демагогічними вигуками зверненими проти УНДО, попів і т. п. деморалізують нарід. Промову п. Коберського перервали присутні і він на загальне домагання мусів замовчати. Його помічника Лешишина вічевики також закричали, так що радикальні агітатори розлючені винеслися зі салі. Віче продовжувано дальше в спокою. В дискусії забирали ще голос о. Ольшанський, п. Мазур, п. Зубальський, а належну відправу радикалам дав п. Ерстенюк, пояснивши докладно вартість їх демагогічних вигуків.

Округ 51.

ЖОВКІВЩИНА.

Дня 22. січня ц. р. відбулися в Мостенщині два віча. Віче в *Мостах великих* відбулося в салі Народнього Дому при участи коло тисячки громадян. Відпоручник УНД Обєднання, селянин з Підгаєччини Гр. *Скасків* виголосив реферат, в якім ясно змалював сучасне політичне і господарське положення українського народу і напятнував кириницьку роботу платних наємників, що хотять розбити єдність і сили нашого народу. Селяне з великою увагою вислухали реферату, який так дуже ріжнився своїм спокоєм і щирістю від крикливих і демагогічних промов сельробівських ватажків.

Розумні і поважні слова промовця розяснили неодин сумнів, засіяний ворогами української державности в їх душі і вони з вдякою прощали його. Віче закінчив невтомний організатор Мостів о. дек. Гірняк.

Друге віче відбулося того самого дня в селі *Реклинці* в салі читальні „Просвіти". Реферував представник УНД-а Гр. Скасків, який пояснив програму УНДО і її змагання до понад клясового зєднання нашого народу. На салі було також кілька представників сельроба, які завязали вже були між собою свій виборчий комітет. П. Скасків відповідав на всі їх недорічні запити і напади так влучно і переконуючо, що вони всі змішалися і вкінці вже самі дякували йому за те, що приїхав до Реклинця. Селяне зрозуміли ріжницю між крикливими промовами таких сельробівських головачів, як Заяць і Пелехатий, які накликують тільки до нищення всіх національних святощів, а щирим закликом їх брата селянина до творчої праці. Вони самі поставили внесок вибрати виборчий комітет УНД-а, що і виконано, та просили заопікуватися їх сторонами, де всякі Пелехаті збирають собі всіх темних людців до своєї партії і нищать творчу роботу цілого десятиліття.

УГНІВЩИНА

В останніх днях відбувся тут ряд передвиборчих віч, на яких реферував інж. Корнило Целевич. І так: Дня 15. січня ц. р. віче в *Журавицях*, учасників коло 200, предсідатель о. Лопатяк Микола. Промовляв також п. Корчинський зі Львова. Дня 15-го січня ц. р. віче в *Новосілках переяних*, учасників коло 80, предсідник сел. Юрко Коцур. Дня 19. січня ц. р. віче в *Корчеві*, учасників коло 150, предсідник о. Чайківський. Дня 19. січня ц. р. віче в *Корчині*, учасників коло 200, предсідник о. Бахівський і сел. Бредюк. Дня 22. січня п. р. віче в *Щепятині*, учасників було 150, предсідник сел. Микола Тивоньчук. Віче відкрив о. Чайківський. Дня 22. січня п. р. віче в *Ульгівку*, присутніх коло 200 селян, предсідник сел. Яніцький. В оживленій дискусії забирали голос п. Гр. Онишкевич, Василь Мартин, Теодор Йоловик, Михайло Біда і ін. Дня 22. січня ц. р. нарада в *Таркошині*, учасників коло 30. Дня 25 січня ц. р. віче в *Карові*, учасників коло 200, предсідник сел. Атан Дужий. В дискусії забирали голос пп. Гр. Онишкевич, Андрей Сайчук, Теод. Мазур, Вол. Бас, Дм. Пігура й ін.

На всіх вічах ухвалено голосувати на лісту Українського Національно-Демократичного Обєднання.

Округ 52.

СКІЛЬЩИНА.

Дня 29-го січня п. р. відбулося передвиборче віче в *Синевідську вижнім*, де були заступлені села: Ямельниця, Корчин, Крушельниця, Сопіт, Урич, Межиброди, Побук, Тишівниця і Синевідсько нижне. Прибули також делегати зі Сколього о. М. Притуляк і Осип Ткачук. Виборчий реферат виголосив кандидат на посла дир. *Остап Луцький* зі Стрия. Його красноріччивий голос зайшов до найглибших закутин читальні, а також до глубини серця наших селян, які часто переривали бесідникові оплесками і гучним „слава". По скінченню реферату не важився ніхто з кириників забирати голос, навіть радикал зі Стрия п. Рудницький, ані п. Заревич з Синевідська. Вся маса народу заявилася за партією УНД. Обєднання і ухвалила голосувати на лісту ч. 18. Вже після ухвалення резолюції віче розвязала поліція через нещасливий виступ нервово недужого студента Калинського.

Округ 53.

ОТИНІЙЩИНА.

Дня 22. січня п. р. відбулося в селі *Молодилові* передвиборче віче з рамени УНД. Обєднання. Проводив сел. Ст. Соловчук. Реферував делегат Повітового Комітету д-р Т. Шепітко, який зясував виборчу ординацію і пояснив програму УНД. Обєднання в противенстві до програм сельроба і ін. партій. В дискусії забирали голос сел. Молодилова і присутні громадяне села Селиск. При кінці віча ухвалено резолюцію, в якій постановлено віддати голоси лиш на лісту УНД. Обєднання.

ЗАБОЛОТІВЩИНА.

Дня 17. січня ц. р. відбулася в *Заболотові* передвиборча довірочна нарада, скликана місцевим адвокатом д-ром Вол. Муровичем. Доокола̀чним селянам мабуть досить вже продажних проводирів, крикливих кличів, та большевицьких обіцянок агітаторів зпід стягу сельроба та „батька Кирила", бо своєю численною присутністю на нараді та ухваленими резолюціями доказали, що дальше хотять стояти під національним прапором і не зломлять одноцілого національного фронту. Збори отворив д-р Мурович, який представив політичне положення українського народу під Польщею, пояснив програму і завдання партії УНД. Обєднання, яка єднає в собі всі кляси українського народу. Після реферату почалася дискусія, в якій один з приявних сельробів почав намісці свою юдину роботу, захвалюючи жидівсько-московський рай. Йому відповів селянин з Хлібичина, Микола Ліщук; а після нього Василь Бачук з Кіліхова і Петро Загрипнівський з Заболотова, які дали йому належну відправу. Збори ухвалили на прикінці довіря проводові партії УНДОбєднання і заявилися, що будуть голосувати тільки на лісту цеї партії ч. 18. Кінцеве слово забрав о. Кисілевський, який попрощав присутніх і завізвав їх до єдности і солідарности в боротьбі.

Дня 31. січня ц. р. відбулася передвиборча довірочна нарада Заболотівщини в селі *Тулукові*. На зборах явилися громадяне поблизьких сіл Хлібичина, Борщева, Кіліхова Зібранівки, Олешкова, Демеча, а також міста Заболотова. Реферував кандидат на посла з рамени УНДОбеднання ред. Паліїв Дмитро, який представив сучасне положення українського народу, звернув увагу на руїнницьку роботу сельроба, спеціяльно в заболотівському повіті, представив нездарність радикальної партії і пояснив програму партії Укр. Нац.-Дем. Обєднання та ціль бльоку національних меншин. Розвинулася оживлена дискусія, після якої ухвалено кандидатуру на посла зі Заболотівщини в особі сел. Миколи Ліщука з Хлібичина. Після промови п. Ліщука і о. Юліяна Кесілевського ухвалено резолюції, якими збори висказують повне довіря проводові УНДО, одобрюють лісту кандидатів на 53 округ й ухвалюють кандидатуру сел. Миколи Ліщука, якого просять помістити на окружній листі 53.

Округ 54.

ТЕРНОПІЛЬЩИНА.

Дня 31. січня ц. р. відбулося передвиборче віче УНДОбеднання в *Даниловцях*. Проводив п. Роман Шидлівський. Реферував про політичне положення п. Кузьмин, про ідеольогію ріжних партій і програму УНДОбеднання п. Стебницький і п. Христинич, а про відношення в повіті Василь Зварич. Підчас промови п. Христинича селянина з Озірної, намагалося кількох радикалів під проводом Редька з Мшаної провокаційними вигуками розбити віче. Однак присутні свідомі селяне візвали Редьку до спокою і загрозили, що винесуть його зі салі. Побачивши грізну поставу вічевиків, радикали разом з Редькою винеслися непомітно зі салі.

ТЕРЕБОВЕЛЬЩИНА.

На день 22. січня ц. р. склакала повітова організація УНДОбеднання передвиборче віче в *Могильниці*. На цей самий день заповів був віче також д-р Мішко, адвокат в Теребовлі, що якраз перед самими виборами почав в повіті „творити" радикальну партію, якої досі в повіті не було. Віче заповіджене радикалами не відбулося, бо пани радикали не приїхали. Не зважаючи на сніговицю на площі перед громадською канцелярією зібралася велика маса народу з Могильниці і сусідного села Романівки. Віче отворив п. Жаровський, почім забрав голос о. З. Кузьма, парох Теребовлі, пояснюючи програму УНДОбеднання і пятнуючи шкідливу роботу партій, які розбили один національний фронт. Дальше забирали голос селяне Заставний, Жаровський, Терлецький і ін., почім віче ухвалило резолюції, якими одобряє і приймає програму УНДОбеднання та взиває всіх віддати голоси тільки на листу УНД. Обєднання. Дальше висказує свою погорду для всіх тих руїнників, що розбивають народні сили й ломлять національний фронт.

Дня 25. січня п. р. відбулося передвиборче віче з рамени УНДО в *Гумнисках*. Присутні були також селяне зі сіл Семенова і Малова. Реферував о. Кузьма. Промовляли селяне: Заставний, Крушельницький, Сороцький і ін. — Дня 28. січня п. р. відбулося передвиборче віче в *Острівці* для сіл: Острівець, Застіноче, Слобідка-струсівська і Зубів. Реферував о. Кузьма.

На обох вічах ухвалено довіря до проводу партії УНДОбеднання і ухвалено голосувати тільки на лісту цеї партії ч. 18. В Острівці була спроба з боку радикалів і польського „стронніцтва хлопскего" розбити віча. Зі „стронніцтва" хлопського промовляв знаний демагог Щигельський. Однак жінки закричали його і не дали йому докінчити.

СКАЛАТЩИНА.

Згідно з поділом праці між кандидатами тернопільського округа кандидат на посла Антін Кунько обіздить скалатський повіт, уряджуючи віча в кождім селі. Таке віче відбулося в **Коршилівці** дня 1. лютого ц. р. На віче прибуло поверх 200 виборців. Віче отворив Іван Радковський. До президії вибрано господаря Григорія Предемірського, на секретаря покликано Івана Радковського. Реферував Антін Кунько, вияснивши виборчий закон, програму партії УНДО, а також програми інших партій і взивав всіх, кому лежить на серці добро нашого народу, віддати свої голоси на листу ч. 18. В дискусії забирали голос громадяне: Іван Радковський, Н. Демид, Гр. Предимірський і інші. Вибрано місцевий виборчий комітет. Такі самі віча відбулися в **Росоховатци, Мовчанівці, Хмелисках, Камінках, Жеребках Королівських і шляхоцьких і Колодіївці.**

На день 2. лютого скликано віче в **Супранівці і Задиишівці.** Вплив і значіння УНДО. серед селян неабияке, а праця над освідомленням невіжих не в смак „сильним міра сего", „Ангели хранителі" топчуть безустанно по „пятах" кандидата. Знаки на небі і землі вказують, що людці з УНС. мають намір рицькати в нашім куті. Шкода їх апетитів!

Округ 55.

БРІДЩИНА

Дня 29. січня ц. р. відбулося передвиборче віче з *Шишківцях*. Реферували д-р Саламаха і о. Ковальський. Ухвалено резолюції, якими присутні заявились за одинокою надклясовою національною партією УНДОбеднання і ухвалили голосувати на її листу ч. 18. Такі самі резолюції ухвалено того самого дня на вічу в *Звижені*. Реферували д-р Саламаха і о. Ковальський.

Дня 24 січня ц. р. відбулася в рамени повітової організації УНДОбеднання передвиборче віче в *Буську*. Учасників було коло 300, між ними заступники майже всіх доокола̀чних сіл і коло 100 жінок. Віче отворив голова пов. орг. УНДО о. дек. Зельський. Реферував кандидат на посла з рамени УНДО о. д-р Пеліх, який вказав між ін. на небезпеку партії Бриля, яка баламутить людей по наших селах. Після реферату почалася оживлена дискусія, після якої ухвалено резолюцію, якою присутні на вічу в Буську взивають всіх громадян голосувати на лісту УНДО ч. 18.

БОБРЕЧЧИНА.

Передвиборча акція в Бобреччині почалася ще в грудні 1927 р. нарадами в *Бібрці* і *Ходорові*, яких вислідом була одноголосно проголошена кандидатура д-ра Корнила Трояна, адвоката в Ходорові, в якому повіт бачить людину, що своєю довголітною громадянською працею причинився до розбудження і скріплення національної свідомости широких мас українського населення. Слід замітити, що вибрана особа не завела надій повіту, бо з проголошення тої кандидатури, повіт не переживає того політичного замотиличення, яке дається завважати в других околицях. Досі відбулося в повіті 14 нарад, окружних віч і конференцій, які усюди виносять одноголосне рішення населення гуртуватися під прапором національної понадклясової єдности, попирати партію Укр. Нац.-Дем. Обєднання і голосувати тільки на його лісту. І так:

Дня 4. січня п. р. відбулася довірочна нарада в *Бібрці*, де були заступлені всі громади судового повіту Бібрки в числі 46.

Дня 31. січня ц. р. відбулася передвиборча нарада в селі *Волчатичах* при участи понад 50 національно найсвідоміших виборців.

Дня 6. січня п. р. відбулося велике окружне віче в *Соколівці* для громад: Соколівка, Кологури, Ходорківці, Пятничани і ін. Того самого дня в вечері відбулася також передвиборча нарада в *Девятниках*, в якій взяло участь 70 найсвідоміших людей. На тій нараді рішено скликати на день 20. січня окружне передвиборче віче

УНДОбєднання в *Девятниках.* На той сам день заповіла в Девятниках своє віче і сельроб-лівиця, на яке прибув кандидат Пелехатий. Віче сельроба закінчилося ганебною невдачею, бо вічевики, які вібралися були на вічу УНДОбєднання в числі коло 600 осіб, два рази прогнали сельробівську боївку разом з Пелехатим, які не скориставши нічого утікли зі села. Слід замітити, що ввесь час побуту Пелехатого в селі пильнувала його особи місцева поліція, так, що малося враження, що до села приїхав не сельроб-лівиця, а сам львівський воєвода. Це дуже характеристичне, що для розбиття нашого національного фронту уживається всяких способів, щоби тільки в наш національний табор внести замішання і його розбити.

Дня 11. січня ц. р. відбулася окружна нарада у *Вибранівці* для місцевостей Вибранівка, Бринці-церковні і загірні, Чижичі і Борусів, а дня 12. січня ц. р. передвиборча нарада в *Ліщині.* Дня 13. січня ц. р. відбулася довірочна нарада в *Баківцях*, а того самого дня в селі *Серники.*

Дня 19. січня ц. р. відбулося віче в *Шоломиї* для Шоломиї і *Старого села* при участи коло 500 виборців. Дня 22. січня ц. р. відбулося велике віче під голим небом в *Глібовичах великих* для Глібович і Волощини при участи коло 600 людей й того самого дня в *Ланах.* Дня 23. січня ц. р. відбулося віче в *Стоках* для громади і кольонії.

На всіх вище поданих вічах реферував кандидат на посла д-р Троян. Всюди ухвалено вище подані резолюції. Який має успіх в Бобреччині партія УПП, хай посвідчить недавне прогнання їх кандидата д-ра Строніцкого з віча в селі Волчатичах.

КАМІНЕЧЧИНА.

Дня 14. січня ц. р. відбулося виборче віче в **Добротворі.** Віче відкрив старенький 84-літний о. шамбелян Цегельський. Присутніх около 200 осіб. Зборами проводили гром. Кость Глушко і Петро Химко. Після реферату кандидата на посла о. д-ра Пелліха з Радехова забирали голос в дискусії місцеві селяне і промовляв о. парох Курилас. Ухвалено резолюції за партією УНДОбєднання і листою ч. 18.

Дня 15. січня ц. р. відбулося велике віче в **Сілці Беньковій.** Проводив о. Пелех, п. Вертипорох і п. Василишин. Реферував про програму партії УНДО адвокат д-р Хоминський, а про виборчу ординацію о. д-р Пелліх. Того самого дня перевів о. д-р Пелліх передвиборчу нараду в Братишах, на якій так само, як на попереднім вічу ухвалено голосувати тільки на листу УНДОбєднання ч. 18.

Дня 21. січня ц. р. відбулося в салі Народнього Дому в Камінці-Струміловій при участи около 500 вічевиків зі всіх майже сіл Камінеччини. Віче відкрив о. шамбелян Цегельський. Реферували кандидати на послів з листи ч. 18. сел. О. Вислоцький і о. д-р Пелліх. Обі промови старалися перервати своїми некультурними вигуками і вересками горстка камінецьких сельробівських наганячів, що хотіли розбити віче, однак це їм не вдалося. Підчас оживленої дискусії сельробівські наймити не важилися забрати голосу, розбалакалися за те два кацапські мамути, які дістали відповідну відправу від о. д-ра Пелліха. Треба би побажати, щоби бадьорий настрій і охота до організації під національним прапором УНДО, яка показалася на вічу в Камінці, не проминула соломяним огнем, а дійсно зеднала цілу Камінеччину до праці для народа. Бо досі сама Камінка це образ розеднання, розбіжних думок і стремлінь. А з цього користають всякі киринники з під знаку сельроба і „русскаго народнаго обєдинения“.

РАДЕХІВЩИНА.

Дня 17. січня ц. р. відбулося передвиборче віче в **Немилові.** Проводив о. декан Хавалка. Про програму УНДОбєднання і виборчу ординацію реферував кандидат на посла о. д-р Пелліх. Того самого дня вечером відбулося віче в **Хмільнім.** Проводив п. Тадей Підгайний. Після реферату о. д-ра Пелліха промовляли о. декан Хавалка, Теодор Мороз і ін. Хмільно є одною з найсвідоміщих громад Радехівщини і можна сподіватися, що тих кілька одиниць, які все ще хитаються і не позбулися сельробівської зарази, зрозуміють всетаки, куди кличе їх ця важна для народу хвиля. На обох вічах ухвалено резолюції за УНДОбєднанням і листою ч. 18.

Дня 22. січня ц. р. відбулося велике передвиборче віче в місточку **Топорові.** Проводив Гриць Кривовяз і Микола Чучман. Промовляли о. д-р Пелліх і Клим Олійник. Цей останній річевими арґументами напятнував киринну роботу всяких чужих наймитів та горячими словами взивав селянські маси єднатися під синьожовтим прапором партії УНДОбєднання. Ухвалено голосувати тільки на лісту ч. 18.

Дня 23. січня ц. р. відбулося віче в **Турю.** Віче отворив о. Тимчук. Реферували о. д-р Клим Олійник. Після дискусії ухвалено резолюцію за УНДОбєднанням і листою ч. 18. Дня 27. січня ц. р. відбулося віче в **Перятині.** Віче отворив о. Купчинський. Проводили Пилип Лобчук, Андрій Штендера і Панько Куцяба. Реферував о. д-р Пелліх. Ухвалено голосувати на лісту УНДОбєднання ч. 18.

Дня 29. січня відбулося передвиборче віче в містечку Стоянові в салі Народнього Дому. Присутніх около 300 осіб. Віче отворив п. Микола Кратко. Проводили о. Березовський і міщанин Іван Кратка. Реферував кандидат на посла о. д-р Пелліх, який побачивши на салі малу горстку сельробівських наймитів, річевими арґументами напятнував їх киринну роботу. Після реферату почалася оживлена дискусія, при кінці якої забрав голос ватажок сельроб-правиці з Бродів, Качор. Вічевики голосно негодували на його демаґоґічні вигуки і змусили його вкінци, щоби зрікся дальшої балаканини. Віче серед великого одушевлення приняло резолюції зі одноцілим національним фронтом і листою ч. 18. Того самого дня вечером відбулася передвиборча нарада в селі Єсабанівка, в якому крім українців є також німці кольоністи, що прислали на нараду своїх відпоручників. Промовляв о. д-р Пелліх, пояснюючи значіння національних меншин. Після дискусії вибрано виборчий комітет УНДОбєднання, в склад якого увійшов і один з місцевих німців.

ПЕРЕМИШЛЯНЩИНА.

Дня 29. січня відбулося віче УНДОбєднання в селі **Бачів** під проводом п. Михайла Гадубяка. Про політичне положення реферував кандидат на посла Ст. Кузик. Після дискусії ухвалено довіря партії УНДОбєднання і постановлено голосувати на його листу ч. 18.

Дня 30. січня відбулося віче в **Янчині.** Присутні були селяне з Янчина, Брюховичі і Болотні. Проводив п. Мирон Луцький. Реферував дир. Ст. Кузик. Після реферату промовляв селянин Мельник і п. Мирон Луцький. Виступ місцевого киринника Янчишина, який хотів викликати настрій прихильний для партії „праці“, збори належно осудили, бо громадяне Янчина памятають ще його недавну „працю“ в місцевій кооперативі, за яку Янчишина з кооперативи прогнано. Тойже член „праці“ заложив собі приватний склеп і разом з місцевим жидом розбиває кооперативу. Віче ухвалило резолюції, якими одобрює діяльність УНДОбєднання та пятнує поступовання тих партій, які до бльоку не приступили, як також взиває всіх виборці голосувати на листу УНДОбєднання ч. 18.

Дня 31. січня відбулося передвиборче віче в **Кореличах.** Проводив о. Добрянський. Після реферату про політичне положення і програму УНДОбєднання промовляли С. Мельник, В. Кушнір і Івашків. Зібрані ухвалили резолюцію, якою взивають проводи наших національних партій ще бодай в останній хвилі перед виборами злучитися і приступити до бльоку національних меншин. Дальше ухвалено голосувати тільки на листу УНДОбєднання ч. 18. і не допустити, щоби бодай один голос зі села впав на іншу листу.

Дня 1. лютого ц. р. відбулося передвиборче віче в **Утіховичах.** Присутніх около 400 виборців з Утіхович, Жидович, Осталович і Добрян. Проводив п. Любинець. Реферував п. Ст. Кузик з Рогатина. Вибрано виборчий комітет і ухвалено голосувати тільки на листу УНДОбєднання ч. 18

ГЛИНЯНЩИНА.

Дня 29. січня ц. р. відбулося в *Двориськах*, на площі перед Народним Домом, віче з рамени УНДОбєднання. Присутні були селяне з Двориск, Погорілець, Лагодова, Станимира, Якторова, Туркотина, Солови, Куровичі, Полюхова, Альфредівки, Підгайчик і Унева. Віче відкрив студ. Сахно, проводив вічем о. Бойко і селяне п. Возний з Лагодова і Михайло Яремчишин з Двориск. Виборчий реферат виголосив кандидат УНД. Обєднання Володимир Целевич. Промову перервав кілька разів дуже недотепними дотинками сельроб Корчовський. Коли після промови п. Целевича він хотів забрати голос, присутні закричали його окликами обурення, а свідоме жіноцтво і дівчата з Погорілець під проводом Параньки Яремчук перевернули трибуну разом з нещасним промовцем. На внесення д-ра Рибака присутні ухвалили довіря проводови партії УНД. Обєднання і заявили, що будуть голосувати тільки на листу цеї партії ч. 18. Віче покінчилося відспіванням національного гимну. Сельроби під проводом Качора і Корчовського не хотіли при тім скинути шапок, за що дістали належного прочухана.

Дня 22. січня ц. р. відбулося передвиборче віче УНД. Обєднання в *Задвірю.* На вічу були заступлені села: Задвіре, Богданівка, Ляшки королівські, Убиня, Новосілки, Полоничі, Ліски, Мелятин старий, Полтва, Глиняни і Хренів. Віче отворив селянин Кришталь зі Задвіря, проводили вічем д-р Микола Рибак, сел. Колтун, Сташинський і Буцманюк. Про значіння виборів реферував кандидат на посла п. *Вислоцький*, а про політичне положення українського народу під Польщею кандидат на посла і головний секретар УНД. Обєднання п. *Володимир Целевич.* Зібрані ухвалили слідуючі резолюції: 1) Присутні пятнують розкладову роботу тих партій, які розбивають спільний національний фронт і заявляють, що стоять на чисто національному ґрунті, на якому стоїть УНД. Обєднання. 2) Присутні висказують довіря проводові УНДОбєднання і ухвалюють голосувати на його листу ч. 18.

БЕРЕЖАНЩИНА.

Дня 30. січня ц. р. відбулося велике передвиборче віче з рамени УНДОбєднання в *Козовій.* Віче отворив д-р Стадник, проводив д-р Бембо, сел. Несторович, міщ. Пусьта, о. Добровольський і п. Іван Штаблюк. Про політичне положення і програму партії УНДО реферував кандидат на посла і головний секретар УНДОбєднання п. Володимир *Целевич.* Після реферату промовляли Осип Баран, д-р Бемко, а в дискусії забирали голос о. Іванчук, п. Штаблюк і п. Наконечний. Віче ухвалило резолюції, якими висказує своє довіря проводови партії УНДОбєднання і ухвалює голосувати тільки на листу УНДОбєднання ч. 18.

РОГАТИНЩИНА.

Дня 26. січня ц. р. відбулося передвиборче віче в *Скоморохах нових.* Реферували п. Вигнанська і сел. Мельник з Пукова. Ухвалено слідуючі резолюції: 1) Всі селяне, як чоловіки так жінки, підуть спільно до виборів і будуть голосувати на листу УНДОбєднання ч. 18. 2) Аґітаторів інших партій не будуть в село приймати і на їх листу не будуть голосувати.

Дня 27. січня ц. р. відбулося віче в *Скоморохах старих.* Реферували п. Вигнанська і сел. С. Мельник. Віче ухвалило резолюції, якими зобовязалося голосувати на листу УНДОбєднання ч. 18.

Дня 23. січня ц. р. відбулося передвиборче віче в *Мартинові старім.* Проводив п. Муцак. Реферував дир. Степан Кузик. На вічу вибрано виборчий комітет, головою якого є п. Муцак.

Дня 25 січня ц. р. відбулося віче в *Свистільниках.* Реферував дир. С. Кузик і представниця ЦК. УНДО п. Вигнанська. Змобілізовані сельроби зі Серної гор. і одинокий сельроб зі Свистільник Мосяк старалися розбити віче, однак рішуча постава свідомих громадян Свистільник не дозволила сельробам говорити. Одноголосно ухвалено резолюцію, якою всі жінки і мущини зобовязуються голосувати на лісту УНДО ч. 18.

Дня 26. січня ц. р. відбулася нарада в *Серниках середних.* Присутніх 150 людей. Реферував п. С. Кузик.

Дня 21. січня ц. р. відбулася нарада виборчих комітетів в селі *Букачівцях* для сіл: Козара, Григорів, Журів, Колоколин, Чагрів, Мартинів новий й Тепетники, на якій промовляли п. С. Кузик, о. дек. Щербанюк і Михайло Ліщак.

Дня 25. січня ц. р. відбулася в *Рогатині* нарада виборчих комітетів з 22 сіл рогатинського повіту, на якій промовляли п. Сліпенький, п. Ліщак і д-р Дрогомирецький.

РОГАТИНЩИНА.

Дня 29. січня ц. р. відбулося віче УНДОбєднання в **Долинянах.** Присутніх понад 400 осіб, чоловіків і жінок. Проводив селянин Ф. Довгий. Про політичне положення реферував інвалід УСС. В. Сліпенький, а про вагу виборів дир. І. Поритко. Віче одноголосно ухвалило голосувати на національну листу ч. 18.

Дня 29. січня відбулося передвиборче віче в **Любші** для сіл: Меля, Виспа і Підбіре. Вічем проводив о. Головицький. Про політичне положення реферував о. Теліщук. Про програми партій говорив селянин Семен Ліщак, а до єдности і гуртовання тільки під прапором національної понадклясової партії УНДОбєднання завізвав селянин о. Мицьків. „Дуб“ радикалів Грицько Гринцишин з Берізок, зібравши до спілки з Матусяком з Пукова кількох парубчаків, старався розбити віче, та побачивши некорисний для себе настрій у вічевиків, поводилися потім вже зовсім спокійно.

Дня 31. січня відбулася нарада виборчих комітетів в **Бурштині** для 15 доокола лежних сіл. Проводили нарадами сел. Лисак з Кінашева і Стефанишин з Болшева. Реферував дир. Поритко. Після реферату розвинулася оживлена дискусія, в якій обмірковувано дальшу орґанізаційну працю і приготування по селах до виборів.

ЗБОРІВЩИНА.

Дня 15. січня ц. р. відбулося передвиборче віче в *Вертелці.* Проводив О. Боднар і Т. Годований. Реферував п. Кузьмин і п. Зварич. В дискусії забирали голос місцеві селяне і ухвалили йти до голосовання одноцілим фронтом та голосувати тільки на листу УНДОбєднання ч. 18. Вибрано виборчий комітет і установлено мужа довіря.

Дня 15. січня ц. р. відбулося віче в *Нестерівцях.* Проводив місцевий селянин Нищота. Реферував п. Кузьмин. В дискусії забирали голос п. Зварич, Костюк, Мартинів і ін. ухвалено голосувати тільки на листу УНДОбєднання ч. 18.

Дня 24. січня ц. р. відбулося віче в *Осташівцях.* Віче відкрив о. дек. Молчко. Реферували п. Кузьмин і Т. Стебницький. Після дискусії ухвалено голосувати тільки на лістя УНДОбєднання ч. 18. Вибрано виборчий комітет і установлено мужів довіря.

Дня 27. січня ц. р. відбулося віче в *Богданівці.* Реферували пп. Кузьмин, Стебницький і Зварич. Вибрано виборчий комітет і ухвалено голосувати на листу УНД. Обєднання ч. 18.

Дня [illegible] січня ц. р. відбулося віче в *Яцків*[illegible] Про політичне положення реферував [illegible] Кузьмин, про партійні відносини п. Стебницький, про солідарність при виборах п. Зварич.

Дня 28. січня ц. р. відбулося віче в *Білковицях.* Реферували пп. Кузьмин, Стебницький і Зварич. По переведеній дискусії ухвалено голосувати на листу Обєднання ч. 18.

Дня 29. січня ц. р. відбулося віче в *Бзовиці.* Реферували пп. Кузьмич, Зварич і д-р Годований. На всіх вічах ухвалено резолюції йти одноцілим фронтом до голосування на листу УНДОбєднання ч. 18. Вибрано комітет і мужів довіря.

В переїзді з Бзовиці до Білокерниці дня 29. січня ц. р. наткнувся п. Кузьмин і його двох товаришів на сельробівське віче в *Білоголовах.* Спровоковані провокаційною промовою сельробівського аґітатора на адресу української нації та взиванням до єдности з комуністами, забрали вони голос на тому вічу і звернули увагу селянам, щоби не далися туманити демаґоґічним кличам і зводити з правдивого національного шляху. Тоді сельробівські провідники зі зорґанізованою боївкою підняли несамовитий вереск, в наслідок якого місцеве населення пішло до дому, залишаючи на салі тільки сельробівських аґітаторів з платною боївкою та двома поліціянтами. Віче було розбите.

Дня 15. січня ц. р. відбулося передвиборче віче в селі *Розгадові* к. Поморян. На віче явилися численно громадяни зі села Розгадова, Пліхова і Краснопущі. Про сучасне політичне положення реферував д-р Володимир Левицький, голова Пов. Комітету у Зборові, про соймові вибори і політичні партії реферував о. Гайовський, о. дек. Гавришко як делеґат з Бережанщини говорив про шкідливість партії УПП. Зібрані вислухали всіх рефератів з увагою і осудили киринне поступовання українських партій, які розбивають один національний фронт, а головно роботу партії УПП і рішили однодушно попирати і голосувати на листу УНДОбєднання ч. 18.

Про віче в Розгадові помістила „Рада“ зовсім неправдиву допись, буцімто вічевики висвистали референтів УНДО. Оскільки всі дописи про успіхи УПП. такі правдиві, як допись про віче в Розгадові в „Раді“, то можна наперед сказати, що виборча робота УПП. закінчиться незанадто блискучим успіхом. В тім самім числі „Ради“ є подрібні описи про віча в Зборівщині, які в дійсности або зовсім не відбулися, або відбулися зі слабим успіхом. Тутешні провідники УПП. реклумують, як видко, знаменито свою роботу, щоби відтак предложити до вирівнання свої політичні рахунки.

Дня 29. січня ц. р. відбулося передвиборче віче в *Озерянці* скликане пов. комітетом УНДО. На віче прибули як делеґати від Пов. Ком. в Зборові д-р Стефанишин і дир. Багрій. Віче, яке відбулося під голим небом, відкрив місцевий парох о. Задорожний. Присутних було кількасот громадян зі села Озерянка і Лаврикївці. Проводив зборами місцевий парох о. Задорожний. Про політичне положення і справу виборів говорив д-р Стефанишин, який переконуючо виказав, длячого УНДО змагало до створення одноцільного вибодчого бльоку укр. партій і хто до того бльоку не хотів допустити. Про виборчу ординацію і про укр. партії і їх роботу в часі виборів говорив другий делеґат п. Багрій, від літ знаний в повіті громадянський робітник. В дискусії відтак промовляли місцевий селянин Головка, предсідник зборів о. Задорожний, а також оба референти, які давали потрібні пояснення. Настрій віча був однодушний по стороні референтів, бо хоч село Озерянка перед війною було твердинею пос. Маркова, то нині завдяки енерґічній праці місцевого пароха о. Задорожного і кількох свідомих селян, зовсім змінилось. Ухвалено резолюції одобрюючі політику УНДО і постановлено голосувати лавою на листу ч. 18. Вибрано також місцевий виборчий комітет і мужів довіря.

Дня 29. січня ц. р. відбулося передвиборче віче в *Зарудю* для громад Заруддя, Зарудка, Травотлоки, скликане заходами Повіт. Коміт. в Зборові. На віче прибули яко делеґати голова Повіт. Ком. д-р Левицький і міщанин зі Зборова Іван Баліцький. Провадив зборами місцевий селянин Арлампій Демчишин, секретарював п. Гр. Дутка. Реферат про політичне положення і справу виборів виголосив д-р Володимир Левицький, який пояснив зібраним також програму УНДО і вказав, на кого належить голосувати. Про укр. партії говорив другий делеґат п. Баліцький Іван, який переконуючо доводив, що тільки УНДО заслугує на довіря і попертя в теперішній виборчій акції. Про місцеві відносини і становище укр. селянства до виборів говорив відтак предсідник зборів п. Демчишин, який сказав, що перед війною всі місцеві громадяни йшли за послом Марковим, та тепер переконалися, куди він їх водив і нікому більше не дадуть баламутитися, а всі будуть голосувати на листи УНДО, т. є. на число 18. Його промову покрили зібрані ряскими оплесками і одушевленими окликами. На закінчення промовив місцевий парох о. Дерлиця, який підніс, що зі всіх укр. партій тільки одно Обєднання стоїть на християнськім становищу і він яко душпастир може тільки своїм парохіянам одно УНДО, яко правдиву християнську партію поручити. По ухваленню резолюцій одобрюючих політику УНДО і постановляючих голосувати і аґітувати тільки за УНДО — відспівано національний гимн „Ще не вмерла“, почім віче закрито. Зібрані виявили повну однодушність і тверду волю стояти непохитно при УНДО. Вибрано також виборчий комітет і мужів довіря.

ЖИДАЧІВЩИНА.

Дня 19 січня ц. р. відбулося передвиборче віче з рамени УНДОбєднання в селі *Межиріччу.* Проводив о. Шунь Анд. і сел. Іван Романів, Іван Михайлюк і Анд. Галів.

Реферат про політичне положення і програму УНДОбєднання виголосив кандидат на посла листи ч. 18. д-р Р. Комаринський з Жидачева. Присутні ухвалили висказати довіря проводові партії УНДОбєднання і голосувати тільки на його листу ч. 18. Село Межиріче в жидачівському повіті потерпіло від повені, однак завдяки щедрій помочі митрополита Шептицького скоро загоїло свої рани і завдяки зростаючій народній свідомости дійшло до переконання, що найвища мета народу тільки під національним прапором який репрезентує УНДОбєднання.

Дня 21. січня ц. р. відбулося передвиборче віче в *Лівчицях*. Реферував кандидат на посла д-р Роман Комаринський. На вічу явилося кільканадцять сельробівців під проводом звісного кириннака Засанського. Після реферату забрав голос сельробівець Засанський, який в своїй баламутній бесіді говорив про соціялізм та селянсько-робітничий уряд і про програму сельроба, якої як показалось дальше в дискусії, сам добре не розумів. Належну відповідь дістав Засанський від Дмитра Івасика і д-ра Комаринського, які вірно змалювали той рай, до якого хотять завести наш нарід Засанський та їх чесна компанія. В піднесенім настрою розійшлися лівчицькі селяне пізно вечером домів, а сельробівські кириннаки осталися, щоби свариться зі собою, що не вдалося їм розбити ундівського віча.

Дня 24. січня ц. р. відбулося передвиборче віче в селі *Цицилівцях*. Зібрані вислухали з великим зацікавленням реферату кандидата на посла д-ра Комаринського. Промовець горячими словами завізвав присутніх до єдности та до гуртування під синьо-жовтим прапором, який гордо несе УНДОбєднання, яко одинока понадклясова партія. Дальше представив промовець небезпеку брилівської партії, яка в цих околицях одурює нарід і старається перетягнути українських селян на свою сторону. Після дискусії ухвалено резолюцію, якою всі зібрані заявляються за програмою УНДОбєднання і за кандидатами листи ч. 18.

Дня 27 січня ц. р. відбулося передвиборче віче в *Пчаках*. Проводив вічем дир. Іван Білинський і сел. Олекса Юрків. Реферував д-р Роман Комаринський. Після реферату промовляв дир. Білинський. Село Пчани належить до найсвідоміших сіл, тому ніяка кириня не находить там податного ґрунту. Ухвалено резолюції, якими присутні заявилися за одинокою народньою партією УНДОбєднання.

Дня 27. січня ц. р. відбулося передвиборче віче в *Волиці-гніздичівській*. Проводили о. Скоробогатий і сел. Лесюк. Реферував д-р Роман Комаринський. В дискусії забирали голос п. Івасик, дир. Білинський і ін. Одноголосно ухвалено резолюцію, якою присутні заявляються за партією УНДОбєднання і зобовязуються голосувати на листу ч. 18.

Дня 29. січня ц. р. відбулося передвиборче віче в *Іванівцях*. Проводив п. Олекса Кофляк і Володимир Татчина. Реферував д-р Комаринський. В дискусії забирали голос о. Чехут, п. Івасик, п. Татчин, п. Людкевич і ін. Ухвалено резолюції за партією УНДОбєднання і листою ч. 18.

Подаємо також, що дня 18. січня ц. р. відбулося в Жидачеві віче „хлопського звйонзку“ Бриля, на яке прибув б. посол Войтович. Не треба булоб взагалі згадувати про те мізерне віче, колиб не горстка наших жидачівських збаламучених міщан хрунів, які взяли участь в тому вічу. Польських селян і кольоністів було дуже мало і дійшло аж до того, що наш міщанин опроваджував польського посла по Жидачеві немов його чура. На вічу тім висунули „брилівці“ кандидатуру теперішнього містобурмістра М. Спігури, який однак не має нічого спільного з тою чесною брилівською компанією і як зачуваємо з обуренням відкинув цю пропозицію.

З ПРЕЗИДІЇ УНДО.

ІНФОРМАЦІЇ.

Подається до відома виборцям поодиноких виборчих округів, що провід виборчої акції в окрузі передано передовим кандидатам з кожної листи даного округа і що в усіх справах, звязаних з виборчою акцією належить відноситися не до Головного Секретаріяту у Львові, а на адреси окружних канцелярій поодиноких виборчих округів, які подаємо в низу. Звідомлення з виборчої акції, як звіт з нарад, зїздів і т. д. належить пересилати просто до Народньої Канцелярії у Львові, вул. Костюшка ч. 1. а, II. пов.

Адреси окружних канцелярій в поодиноких округах є такі:

Виборчий округ 47 (Ряшів), адресу подається пізніше.

Виборчий округ 48 (Перемишль), адреса Окружної Виборчої Канцелярії: Перемишль, дім „Віри“ Побереже, Пілсудського ч. 1., ч. телефону д-ра Володимира Загайкевича, Перемишль 4-85.

Виборчий округ 49 (Самбір)), письма призначені для Окружної Виборчої Канцелярії слати на адресу: о. Ілля Федевич, Самбір, Площа Церковна.

Виборчий округ 50 (Львів-місто), вул. Костюшка ч. 1. а, II. пов., ч. телефону Львів 39-48.

Виборчий округ 51 (Львів), адреса Окружної Виборчої Канцелярії, Львів, вул. Костюшка ч. 1. а, II. пов., ч. тел. Львів 39-48.

Виборчий округ 52 (Стрий), адреса Окружної Виборчої Канцелярії: Стрий, Агенція „Дністра“, ч. тел. дир. Остапа Луцького Стрий 1-01.

Виборчий округ 53 (Станиславів), Окр. Виборча Канцелярія: Коломия, вул. Костюшка ч. 34 б, ч. тел. ред. Дмитра Пасічза Коломия 2-21.

Виборчий округ 54 (Тернопіль), адреса Окружної Виборчої Канцелярії: Тернопіль, вул. Міцкевича ч. 3, дім Українського Банку Кооперативного (канцелярія д-ра Степана Барана).

Виборчий округ 55 (Золочів), адреса Окружної Виборчої Канцелярії: Львів, вул. Костюшка ч. 1 а, II. пов. ч. тел. 39-48.

Північно-західні землі мають свій окремий Центральний Виборчий Комітет Волині, Холмщини, Підляша і Полісся, а Виборча Канцелярія міститься в льокали часопису „Українська Громада“ Луцьк, Алея Болеслава Хороброго ч. 70.

Львів, дня 30. січня 1928 р.

Головний Секретаріят Українського Національно-Демократичного Обєднання.

На фронті кириннаків і руїнників.

СЕЛЬРОБІВСЬКІ КАНДИДАТИ.

В Брідщині виринають чимраз то нові кандидатури найріжнороднійших мастей. Ось про них кілька слів.

Цікавий є собі кандидат на Брідщину зі сельроба-лівиці д-р Заяц зі Львова, який кандидує на першому місці. Цей твердий кацап, який так бив колись поклони перед російським батюшкою царем, а тепер хоче заступати в соймі українських селян та робітників, є сам собі кулаком та буржуєм не малої міри. А може д-р Заяц думає подарувати свою каменицю у Львові на народні цілі, а своїх 100 моргів поля коло Зборова роздасть між своїх беземельних виборців? На другому місці кандидує тут зі сельроба-лівиці д-р Стефанович, адвокат з Бродів. Самі кандидати сидять в дома, бо бояться деяких немилих запитів, а висилають своїх аґітаторів. Від д-р Стефановича їздить студ. Стеців та возить зі собою ще деяких платних людей зі села, поміж котрими є один, що був караний за крадіж коней.

Зі Сельроб-правиці кандидує тут студент Лесь Качор з Лешнова, який розїздає по селах зі студентиком гімназії Сем. Федуном. Його успіхи дуже слабі, бо вже з неодного села мусів втікати, між ін. з Каллубиськ, Голоскович, Ражнева і ін. Рівнож пробував він улаштувати віче в своїм ріднім селі Лешневі, однак його односельчани дали йому вже другий раз належну відповідь і випросили з читальні.

ГОНЯТЬ СЕЛЬРОБІВ!

Дня 29. січня ц. р. прогнали наші селяни аґітаторів сельробів з віча улаштованого ними в Замістю, коло Глинян. Аґітатори втікли з душею на рамени. Обірвали при тім дещо іпровідники сельроба з Курович та Полюхова, а місцевий крикун Стеців чимскорше втік до хати.

ГОНЯТЬ ХЛІБОЇДІВ!

Дня 27-го січня ц. р. скликали хлібоїди з УНС-а віче в Гаях-дітковецьких, пов. Броди. Реферував їхній кандидат на посла писар з Борятина Гнат Кирик. Віче було одуже бурливе, а закінчилося тим, що писар забувши програму, так замотався в своїх виводах, що його вкінці селяне пагнали, а ухвалили голосувати на листу Укр. Нац.-Дем. Обєднання ч. 18.

Такий самий вислід мало хлібоїдське віче в Висоцьку дня 29. січня, де реферував другий хлібоїдський кандидат Луць Мазовіта з Каллубиськ. І на тім вічу ухвалено гнати зі села розбивачів одноцілого українського національного фронту і голосувати на листу УНД обєднання ч. 18.

НЕВДАЛІ РАДИКАЛЬНІ ВІЧА.

Дня 31 січня ц. р. відбулося в **Покропивній** пов. Зборів передвиборче віче, на якім реферував кандидат радикальної партії Ладика. Вічевики з Озірної засипали його градом запитів, на які п. Ладик не знав що відповісти, а перейшов до крайно вуличної лайки. Присутні завізвали його до порядку і змусили його вкінці, щоби зліз з трибуни. Дальшим вічем проводило УНД Обєднання.

Дня 22. січня ц. р. скликав був місцевий гурток радикалів віче до **Манаєва**. На збори прибув радикальний кандидат п. Маланчук, а віче аранжував другий кандидат п. Лисий. Вислухавши промов, вічевики заявили, що з виводами бесідників не годяться, що політику панів кандидатів осуджують і будуть голосувати тільки на лісту Укр. Нац.-Дем. Обєднання. До цеї заяви долучилася ціла президія і розвязала збори. Радикальні кандидати не мали іншої ради як скликати довірочну нараду, на якій не хотіли вже бачити селянських мас.

НЕВДАЛЕ КАЦАПСЬКЕ ВІЧЕ В БРОДАХ.

Дня 26. січня відбулося в Бродах в читальні Качковського кацапське передвиборче віче. На віче прибуло около 20—30 кацапів мамутів, їх кандидат о. Бамота з Ясенова та 200—300 свідомих українців селян. Віче отворив будівничий Полищук, який не хотів допустити до вибору президії, а назначив її з уряду. Перший промовляв дуже обережно Цибринський зі Львова і аж другий делеґат пустив правдиву фарбу, починаючи говорити про те, „звідки взялася Україна? чому її передтим ніхто не знав? і що ми всі русскії, а Україна ніколи не було і не буде“. Селяне закричали тих промовців окликами обурення, а належну відповідь дали йому кандидат на посла О. Вислоцький, п. Кочержук, Хомин, Романець і ін. Кацапів взяла в оборону поліція і розвязала віче. Перший раз залунало в домі Качковського українське „Ще не вмерла“ і „Не пора“.

Відрікаються сатани.

ЗАЯВА!

Отсим повідомляю партію „Сельроба“ лівицю і правицю, що я резиґную з цілим місцевим комітетом „Сельроба“ у Висоцьку, пятную розкладову роботу цеї партії і заявляю, що я є українським націоналістом і вступив до партії Українського Національно-Демократичного Обєднання.

Висоцько, дня 30. січня 1928., **Іван Швайка**, селянин з Висоцька, бувший голова комітету „Сельроба“.

ЗАЯВА.

Отсим заявляю, що я виступив з партії „Стронніцтво хлопске“ (Бриля), тому що уважаю працю цеї партії шкідливою для українського народу.

Львів, 3. лютого 1928.

Іван Лотиш, з Яричова Нового. повіт Львів.

Хлібоїдська брехня.

В послідній числі „Селянського Прапору“ було подано, що в Дарахові утворився комітет УНС-а, до котрого і мене зачислено. Вправді був у нас перед кількома тижнями якийсь дурисвіт, що сидів через два дни в шинку (бо на світ боявся показати) пив пиво тай приходячих людей намовляв до УНС. І я також з ним говорив і остро його хрунівську кириню картав, але до його комітету не записувався ані не давав на це згоди. Рівнож щодо інших можу заявити, що вони не дали на це своеї згоди, іно цей дурисвіт без їх згоди і їх відома поробив їх комітетовими. Гілярко Олійник, котрого він також заіменував комітетовим, є цілком видуманий, бо такого навіть нема в нашій громаді. Школа, хлібоїднику, твого заходу, бо у нас не знайдеш ані одного голосу, ані своїми фальшивими справозданнями нікого не збаламутиш, хиба іно своїх ласкавих хлібодавців обдуриш.

Петро Мельничайко,
мельник в Дарахові.

Ревізії й арештування.

6. лютого перевела львівська поліція ревізії і арештування серед комуністів і сельробів. 7. лютого відбулися масові ревізії у діячів Українського Національно-Демократичного Обєднання (В. Целевича, д-ра Л. Макарушки, І. Желізка ін. та діячів радикальної партії (О. Навроцького, д-ра М. Стахова, ред. О. Павлова і М. Матчака).

Крім цього відбулися ревізії в канцелярії Українського Нац.-Дем. Обєднання і редакції „Гром. Голосу“.

Новинки.

— **Бійка послів за жандармерію.** В австрійськім парляменті була дискусія в справі жандармерії, яку бурмістр Зайц назвав бандою. З того приводу між поодинокими партіями прийшло до сварки а потім до бійки. Билися соціялісти з членами хлопської партії. В часі бійки посли падали на землю і тарялися як дикуни, аж поліція мусіла їх розборонити. Стенографам подерли всі записки. То називається політична боротьба.

— **Висша культура.** В селі Кшонжу великім коло Кракова їхав священик Лібурський до хорої жінки з Найсв. Дарами. На вулиці зачіпили його парібчаки, а один ударив каменем священика і господаря, що їхав з ним.

— **Проти надужить при важенню збіжа.** Польський уряд має видати розпорядок, щоб на торговицях збіжа були уставлені ваги коштом місцевої громади. Ті ваги, призначені до важення збіжа, мають запобігти надужиттям на шкоду інтересованих сторін.

— **Замісць чеської корони „лев“.** Чехословацьке міністерство скарбу рішило переміняти назву валютової одиниці „корона“ на „лев“. Дотеперішний курс корони лишиться без зміни.

— **Оборона перед ґазами.** Італійський уряд перевів рекрутацію 30 тисяч жовнірів і відповідного числа старшини до відділів оборони краю перед ґазовими атаками ворожих літаків. Всі відділи будуть складатися із 100 тисяч жовнірів під командою ґенерала.

— **Напади на потяги.** Від довшого часу повторюються рабункові напади на товарові потяги між Перемишлом і Львовом. Для охорони потягів встановлено окрему поліцію, але це не помагає. Минулого тижня коло стації Медика бандити пробували знову напасти на потяг, але поліція стрілами їх відогнала. Постріленний бандит, Ґустав Подкульскі умер в перемиськім шпитали.

— **Цілий податковий уряд арештований.** Сталось це в румунськім місті Родна коло Кольошвару (в Семигороді). Всі службовці цього уряду, почавши від начальника, а скінчивши на возьних, крали. Слідство викрило, що в цілім уряді нема ні одного чоловіка, який не робив би зловживань. Всі книги були сфальшовані, цифри змінені, нулі на кінци пропущені. Нпр. замісць 100.000 записувано до книг 10.000 а 90.000 леїв ховано до кишені. Не диво, що всі службовці того уряду поробили маєтки, побудували собі доми і т. п. Тепер всіх арештовано.

— **Страшна смерть жовніра.** Особовим потягом з Пйотркова до Ченстохови їхав якийсь жовнір і часто вихилився крізь вікно вагону, не зважаючи на осторогу інших пасажирів. Нараз надіхав другими шинами поспішний потяг з Варшави. Роздався страшний крик і коло вікна впало тіло жовніра без голови. З перетятої шиї бухала кров. Поспішний потяг відорвав якимсь чином жовнірови голову. Між пасажирами настав переполох, кілька жінок зімліло. Наслідком страшного випадку потяг затримано, однак мимо пильних глядань голови жовніра не знайшли. Поспішний потяг повіз її дальше. Жовнір походив з 25 п. піхоти, стаціонованого в Пйотркові.

— **Загадочна смерть.** В Кудринцях пов. Борщів згинув загадочним способом Ст. Бурачинський, прострілений крізь груди. Під замітом убивства арештовано Василя Ткача, хоч самовбивство не виключене.

— **Здичіння.** В селі Зарудцях коло Львова парубки Гринько Панась, Петро Ревій, Михайло Кухар і ще кількох напало в ночі на коршму, побили коршмара і його жінку, знищили шинок і зрабувавши кількасот золотих, тютюн і 10 літрів горівки, пішли до сусідного села Зашкова, де пили до рана. Поліція арештувала кількох авантурників, інші укрилися. Таке діється по селах, де нема культурно-освітної орґанізації і молодіж ходить самопас.

— **Смерть за крадіж дубів.** В лісі коло Більчакова на Волині гайовий Поліщук застрілив селянина Пашківського, а другого тяжко зранив, придибавши їх на крадіжи дубів.

— **Через дівчину.** В селі Сухорічу пов. Львів 17-літний парубок Стефан Гвоздевич минулої осени пробив ножем парубка Миколу Леськова, убиваючи його на місци. Причиною злочину була заздрість за дівчину. Перед кількома днями Гвоздевич станув перед львівським карним трибуналом, який засудив його на рік тяжкої вязниці.

— **Школярський самосуд.** В місті Свенцянах ученик 7. кляси місцевої ґімназії, Казимир Ґелчевський застрілив на ринку свого професора Михайла Ґлембоцького, за те, що дістав від нього злу ноту з латини.

— **Смерть за перехід границі.** В борщівськім повіті над Збручем жовнір пограничної сторожі застрілив Івана Кусого з Красного за те, що він хотів перейти границю. Щоб скинути зі себе вину, пограничник оголосив, що застрілений був шпигуном і переносив важні військові документи. В іншій місцевости пограничний жовнір застрілив свого товариша Кубіка, тому що цей хотів покинути службу й перейти на радянський бік.

— **Пожертий вовками.** Гранична сторожа в одній місцевости на литовській границі почула людський крик. Жовніри побігли в цю сторону і переконались, що прийшли за пізно. На снігу знайшли останки людського тіла, яке роздерли вовки. Був це якийсь пачкар, бо недалеко лежав пакунок з матеріями.

— **Американський бандитизм.** З Чікаго доносять про незвичайно сміле ограблення банку. Чотирох озброєних бандитів напало на касієра промислового банку в Чікаго, звязали його, перетримали цілу ніч, а о 7 год. рано змусили його,

йти до банку й отворити касу. Бандити забрали 90 тисяч долярів і щезли. Є це третій банковий напад того рода в Чікаґо на протязі січня ц. р.

— **Відгомін великої крадежі.** Окружний суд у Варшаві судив недавно якогось Шевчика, вмішаного в голосну справу обікражі російського банку в Харкові на суму трьох міліонів рублів. Крадежі доконано ще за царату в часі світової війни. Багато людей тоді арештовано, але в часі революції 1917 р. вони повтікали. Один із них, Шевчик, опинився у Варшаві, де поліція його пізнала й арештувала. Причинився до цього один поліційний радник, що служив давніше при царській поліції в Харкові і вів слідство в справі великої банкової крадежі. Тепер варшавський суд увільнив Шевчика, уважаючи справу невиясненою і переавненою.

— **Замерз на смерть.** На гостинци, що веде до Монастириск, найшли замерзле тіло 70-літнього Василя Тимосева, що вертав із шпиталю в Підгайцях до рідного села. Від зимна і знесилення він по дорозі помер.

— **Летун пожертий людоїдами.** Недалеко міста Сідней в Австралії упав в море літак. Заки ратунковий човен прибув на місце, летуна пожерли риби людоїди.

НА ВІЧА!

ПОЗІР ГЛИНЯНЩИНА!

Віче в **Куровичах**, назначене на день 11. лютого ц. р., відбудеться в неділю, дня 12-го лютого ц. р. Реферує кандидат листи ч. 18. д-р Корнило Троян, адвокат з Ходорова.

ПОЗІР МАРЯМПІЛЬЩИНА!

В неділю, дня 12-го лютого ц. р. відбудеться велике передвиборче віче в **Маріямполі**, в салі Народнього Дому о год. 12-ій в полудне. Реферують кандидати на послів ред. Дмитро Паліїв і п. Василь Добрянський.

ПОЗІР СЕЛА: СТРИГАНЦІ, ДОВГЕ, РОШНІВ, МИЛОВАННЯ, ЮРКІВКА, ПЕТРИЛІВ, ПОБЕРЕЖЕ!

В неділю, дня 12-го лютого ц. р. о год. 5-ій по пол. відбудеться велике передвиборче віче під голим небом в **Стриганцях** на площі перед памятником Т. Шевченка. (В разі непогоди в читальні „Просвіти“). Реферують кандидати на послів п. Дмитро Паліїв, ред. „Нового Часу“ і п. Василь Добрянський.

ПОЗІР ЯНІВЩИНА.

В четвер, дня 9. лютого ц. р. відбудеться в **Янові** о год. 12 в пол. велике передвиборче віче під голим небом для Янова і всіх доокoличних сіл.

ПОЗІР ЖИДАЧІВЩИНА!

Дня 22. лютого ц. р. відбудеться в **Жидачеві** велике передвиборче віче під голим небом на площі „Народного Дому“. Реферують кандидати на послів: д-р Комаринський і д-р Корнило Троян. Початок о год. 12-ій в полудне.

ПОЗІР СКІЛЬЩИНА.

В неділю, дня 12. лютого о год. 12-ій в пол. відбудеться велике окружне віче в **Підгородцях** коло церкви для всіх окружних сіл.

В справі Дару Просвіти

ДО ФІЛІЙ І ЧИТАЛЕНЬ „ПРОСВІТИ“ ТА ДО ЗБІРЩИКІВ „ДАРУ ПРОСВІТИ“

„Просвіта“ розіслала в листопаді 1927 р. 9550 лист на збірку „Дару Просвіти“. Збірщики мали зібрані на ці листи датки переслати Головному Виділови долученим чеком зараз на другий день по закінченню збірки, а саме у львівськім і станиславівськім воєвідстві 16. грудня 1927., а в тернопільськім воєвідстві 1. січня 1928. Листи без огляду на те, чи використані, чи порожні збірщики мали відослати до філій, а ті мали їх переслати найдальше до 10. січня 1928 р. Головному Виділови.

Дотепер не звернено навіть десятої части ні збірок, ні ліст, тому Головний Виділ взиває всіх збірщиків і свої філії та читальні звернути листи і відослати зібрані датки до канцелярії Т-ва „Просвіта“ Львів, Ринок ч. 10., до 15-го лютого 1928 р., бо Товариство мусить предложити дотичним воєвідствам звіт з вислiду збірки. — **Канцелярія Т-ва „Просвіта“.**

Карність і почуття обовязку

На обіжник Головного Виділу до філій Т-ва „Просвіта“ в справі дальшого видавання журналів „Життя і Знання“, „Народня Просвіта“ і „Аматорський Театр“ відізвалася перша філія в Гусятині:

1) Філія уважає вказаним безумовно видавати журнал „Життя і Знання“ в доперішній формі і напрямку, бо журнал такий для села є конечно потрібний. 2) Журнал „Народня Просвіта“ повинен бути видаваний далі, однак його зміст мусить бути більше приступний, а журнал популярно редаґований. 3) Справи Аматорського Театру повинні бути, на думку Виділу філії, порушувані від часу до часу в ново зреформованім журналі „Народня Просвіта“. 4) Тут. філія зобовязується вплинути на всі читальнянi філії, щоби вони найдалі на протязі двох місяців виплатили передплату на оба журнали, *на цілий рік з гори.* Колиб це не удалося перевести щодо всіх читалень філії, то на всякий випадок Виділ тут. філії *ручить,* що переведе це все найменше відносно 20 читалень району філії в повищім речинці (на 28 читалень підлеглих філії). 5) Виділ філії постарається також і переведе акцію в справі передплати журналу „Життя і Знання“ також і через фізичні особи. 6) На думку Виділу філії *повинні всі філії* причинитися до видавництва „Життя і Знання“ датком в квоті що найменше 50 зол. і такий датон дає від себе тут. філія, котрий висилає на протязі 5 днів.

До вище сказаного зазначуємо, що згідно з ухвалою останнього Збору Т-ва „Просвіта“ обовязана кожна читальня вложити на цей рік членську вкладку в висоті 25 зол. За це буде одержувати даром кожного місяця: 1) ілюстрований журнал „Життя і Знання“, 2) Народню Просвіту і 3) Аматорський Театр. Виконання наложеного обовязку на читальні забезпечить *постійне видання трьох згаданих* просвітянських журналів.

Народня жертвенність.

НА НАРОДНІЙ ВИБОРЧИЙ ФОНД ДАЛЬШЕ ЗЛОЖИЛИ:

В золотих: о. Амброзій Мороз, в Борині 20, о. д-р Василь Левицький, в Перемишлі, Черницького ч. 6. 30, Микола Єрмолаєв, Варшава, Електоральна, 34—4. 5, о. Микола Рибак, Мацейова, п. Лабова 5, Евстахій Лельо, в Пільзні 10, Лев Сохацький, Ряшів, Любомирських, ч. 4. 10, о. Северин Метелля, в Люблинці 5, о. Дмитро Панасевич, Балигород 5, о. Нестор Величковський, Базар 5, о. Апольоній Кенчинський, в Будзанові 15, о. Василь Навроцький, в Мушкопівці 5, о. Василь Мотюк, в Маріямполі 5, д-р Теодор Сопевицький, в Старім-Самборі 5, о. Михайло Ревакович, в Волосінні п. Славско 4, о. Іван Жарський, в Глудні, п. Данів 4, Михайло Ковалевський, Варшава 5, Юлія Бойкова, в Краліні 2, Омелян Боберський, Полюхів великий 5, о. Павло Малецький, в Річицях 5, о. Юліян Левицький, в Руськім селі 2, о. Юрій Мелимука, в Кобаках 5, о. Василь Танчак в Рибниках 3, Монастир оо. Василіян в Кристинополі 5, Михайло Вимрик, Сільци, 2, о. Іван Придатькевич, Горожанка 5, о. Іван Сендецький, в Золотниках 2.50, о. Іван Мінко, в Кривім п. Козова 5, о. Петро Шанківський, Копичинці 10, Михайло Строніцький, в Калуши 5, Льонгин Короневич, Скнилів 1, Никола Білецький, Пациків-Вигода 25, о. Василь Кулик, Зборів 5, Іван Рачонь, Міховичі, п. Глухів 4.

На просвітній фонд.

На потреби просвітянських змагань Товариства „Просвіта“ та на ратовання матеріяльного його положення складаю пять (5) золотих і кличу на довільну квоту на ту саму ціль: 1) о. Скоморовського і Дмитра Крука — обох з Топорова; 2) Павла Іванова і Петра Ковалишина — обох з Каштелянів і 3) Гриця Казанівського з Трійці.

Никола Чучман з Топорова.

ЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ.

Пов. Заліщики: гром. Лисичинчин 38·95 зол. Пов. Скалат: гром. Городниця 6·30; Зарубинці 48·30; Колодіївка 35·10, Новосілка скал. 9·10; Пізнанка Гн. 44·70; Полупанівка 10·50; Рожиська 73·80; Сороцко 77·70; Теклівка 22·65; Фащівка 11·95.

Щиру подяку складає:

УПРАВА УКР. КР. Т-ВА ОПІКИ НАД ІНВАЛІДАМИ У ЛЬВОВІ.

ДОПИСИ З КРАЮ

РУДКИ. *(Хто то Микола Рогуцький, соц.-радикальний кандидат на посла?)* Микола Рогуцький се хлоп богач з Купнович старих, рудецького повіта, що посідає 60 моргів найкрасшої землі і каменицю у Львові. Він задивився на польського хлопського посла з Чернихова (коло Купнович) Пасіцкого, що за посольські дієти купив кільканадцять моргів поля і помурував хату і господарські будинки, тай собі хоче заокруглити маєток бодай до 200 моргів. На вічах він кличе до бідних хлопів і зарібників: „товариші!“, але своїх слуг і наймитів визискує, як кожний „куркуль“, а нераз й по писку набє того „товариша“.

Микола Рогуцький — славний чоловік, за него й ґазети пишуть, а „Громадський Голос“ під небеса вихвалює („хвали мене, губонько, бо тя розідру“). Але нераз була гірка правда видрукована на Миколу Рогуцького, коли він вже занадто перебрехався. Пригадуємо допис в „Українськім Голосі“ перед двома роками з Рудок з радикального віча, де то М. Рогуцький напав на українське духовенство і взагалі інтеліґенцію (звичайна річ!), а особливо почав висміваи „старі догмати“ кат. церкви. На весну 1925 р. появилася в „Ділі“ (ч. 82) стаття надіслана про одного дуже визначного члена радикальної партії, хлопа-богача, котрий до війни сидів в довгах, підчас світової війни вкрутився до старости за картофляного комісара і...купив каменичку у Львові. Хотяй там нема сказано, що то за хлоп-богач, але вся Рудеччина і Самбірщина вказувала пальцем на Миколу Роґуцького, котрий мовчав. Тоді богато селян закупило собі се число „Діла“, щоб мати на памятку. *Дальше стояло в „Ділі“:* За української влади він зістав рільничим комісарем, був великим патріотом, дідичі годували йому ходобу за дармо, він вказував, де ріквірувати збіжжа, й возив до дому державне вугілля, кричав все „на ліво! на ліво!“ (така тоді була мода), пропаґував навіть ідеї большевизму. Коли наші війська пішли за Збруч і він пішов з нашим урядом і сповняв функції якогось аґітатора при українськім війську. Коли повернув, всі наші великі і малі патріоти, священики, світська інтеліґенція, селяне, сиділи в Бугшопах, Люблині, Домбю, але нашого „радикала“ навіть до старостства не тягали, не то щоб його арештувати. Коли сусідний дідич парцелював фільварок, він без перешкоди купив 26 моргів землі. Очевидно, заробив на Україні гроші, бо купив за готівку. Коли були вибори до польського сойму, арештували місцевого священика і 8 селян, а нашого „радикала“ лишили на волі і 51 процент виборців прийшло до голосовання (в чисто українському селі!). Розуміється, що „радикал“ не голосував, тож справа з купном двірського поля стала псуватися: но від чогож голова на карку і кс. посел Ількуф?! Наш „радикал“ і з ним познакомився і справа пішла на добру дорогу. Воєвідство іменувало повітову раду і нашого „радикала“ заіменувало членом цієї ради, хоча він занимав високу рангу в управі радикальної партії. (Коли опісля говорено про розвязання варшавського сойму, зложив мандат повітового радного щоб як патріот сягнути по посольський мандат. *Примітка складача).* Як правовірний радикал він в Бога вірив, але решта християнської віри — це забобон, попівські вигадки, попи — то самі дармоїди, деруни і т. д. Але коли ставив хату, то закликав знахора, ворожбита, щоби йому вказав місце, на котрім буде добре вестися. Він був в місцевій кооперативі з разу в управі, опісля головою надзірної ради. Та показалося, що зі своїми „партійними“ товаришами так богато лиха накоїв в кооперативі, що не зважали на попертя пароха, викинули його і його радикалів з управи і надзірної ради кооперативи. Та треба було якось конечно показатися потрібним громаді, ратувати громаду перед лихом; не перед податками, жандармами і т. п., а перед паламаром. „Паламар за мало і за коротко дзвонить по небіщиках. Дзвонить всього 3 рази на день, а як іде похорон, то за коротко дзвонить; треба скинути з паламара; таж дзвони громадські, кожний має сам по своїм небіщику дзвонити“. Людей легко підбурити під кличем „не дай“! Не дати паламареві пенсії (щось 100 корон річно), бо за дорого бере (1 зл.)... Він занявся навіть скликанням радикального віча, він великий патріот. Він кандидат на посла до польського сойму і вже рахує собі (вже на весну 1925 р. — *Прим. складача),* що йому цей патріотизм оплатиться: з 800 зл. місячної платні 300 зл. видасть на свій прожиток, а 500зл. сховає до кишені. А які впливи!..

По появі сеї дописи в „Ділі“ селяне писали до редакції подяки за те, що правду видрукувала.

П. Микола Рогуцький урядив богато віч агітаційних, на котрих повтаряв ті самі мудрощі, але дійсної роботи за ним нема ані в своїм селі ані сусідних. Його нічо або мало обходять читальні, кооперативи, „Сільський Господар“, навіть „Луги“ (хиба радикальні) по селах, а ще менше ті установи повітові. Він, аби говорити (а гладко говорить!), а чи то зерно чи полова, йому все одно. Тай зерна не найдеш в його промові, хибань саму полову.

От такого то хлопа-радикала ставить соц-радикальна партія кандидатом на посла до варшавського сойму!

Рудецький.

ХОРОСНО пов. ЛЬВІВ. (Впертий і завзятий кандидат). Наш війт Дмитро Фединшин бере живу участь у передвиборчій агітації. В своїм селі і сусідних він агітує між громадянами, щоб вони голосували на нього, бо він хоче бути послом. А що дуже хоче, то видно з того, що пожертвував би — як каже — навіть 17.000 зол., щоб тільки стати послом. Він хвалиться, що має піддержку старостства, в що можна вірити, тому, що він ходить увесь час у товаристві поліцаїв.

СЛОБОДА ЗОЛОТА пов. БЕРЕЖАНИ. *(Невдача упівістів і сельробів в Слободі золотій).* Дня 19. січня ц. р. відбулися тут загальні збори читальні „Просвіти“. Вже заздалегідь йшли поголоски, що провід читальні, який знаходився досі в руках націоналістів, мусять відібрати в свої руки упівісти, засновані д-ром Західним, до спілки зі сельробом, заснованим „студентом“ поляком Баліцким. Зборами проводив дуже заслужений громадянин п. Шанайда. При виборі нового виділу намагалися упівісти під проводом Гуцалів, а сельроби під проводом поляка Баліцкого переперти свої листи, що їм однак не вдалося. Побідили знову націоналісти, а до побіди тої причинилося переважно свідоме слобідське жіноцтво. І все було би в порядку, колиб не інтернаціоналістична промова Баліцкого, якою він конче хотів всадити в голови присутніх свого Леніна і Троцького. Коли націоналісти запротестували проти цього і предсідник зборів п. Шанайда відібрав Баліцкому голос, упівісти і сельробівці зняли страшну метушню, яка скінчилася тим, що націоналісти почали співати „Ще не вмерла“, а упівісти і сельроби під проводом Гуцала та Баліцкого кричали „ганьба“. *Свідомий.*

ОГОЛОШЕННЯ.

Видає С-ка „Діло“, сп. з обмеж. пор. — За редакцію відповідає Волод. Целевич. — З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок ч. 10.